

370.114
ด 0388
1.8

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตจังหวัดชลบุรี

ปริญาพนธ์

ของ

เสวก สุระประเสริฐ

23 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2529

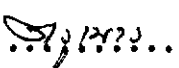
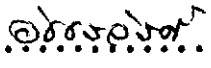
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4 66755

177710

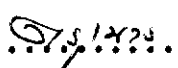
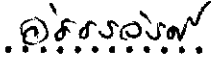
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยไทย

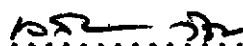
คณะกรรมการที่ปรึกษา

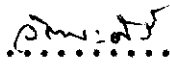
...............ประธาน

..........กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

...............ประธาน

..........กรรมการ

...............กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนตร อัครสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร ประธาน และกรรมการที่ปรึกษา ปรินิพนธ์ ที่ได้ให้ความเมตตา ห่วงใย ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปรินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สุทิมา วัฒนศิริ ที่กรุณาช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลิข จงสืบพันธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็น เสนอแนะ และเป็นกำลังใจสำคัญในการทำปรินิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคุณมาลี บะวงษ์ ที่สละเวลาช่วยอนุเคราะห์ในการพิมพ์และอัดสำเนา คุณนที ศิริมัย ที่ช่วยตรวจทานแก้ไข สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นกำลังใจ จนปรินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

เสวก สุระประเสริฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความคิดรวบยอด	9
ระดับของการเรียนรู้ความคิดรวบยอด	10
ความคิดรวบยอดในหลักสูตรมัธยมศึกษา	11
ความสำคัญของความคิดรวบยอด	12
ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับจริยธรรม	14
จริยธรรมกับตัวแปรทางสังคม	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสังคม	16
เพศกับจริยธรรมของบุคคล	16
จริยธรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	17
ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้นปกครองกับจริยธรรม	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม	20
ความมีระเบียบวินัย	20
ความซื่อสัตย์	22
ความกตัญญูต่อบุคคล	23

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถี่รวบยอด	24
สมมติฐานการวิจัย	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
ประชากร	27
กลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
ความมุ่งหมายในการวิจัย	43
เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	44
อภิปรายผลการวิจัย	45
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	55

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่าง	28
2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับ พฤติกรรมทางจริยธรรม	39
3	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงและต่ำ	39
4	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง	40
5	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพ ต่างกัน	40
6	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ ต่างกัน	41
7	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการ ศึกษาต่างกัน	42

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศนั้น สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือการพัฒนากำลังคน เพราะคนนับเป็นกลไกขั้นแรกที่จะนำไปสู่การพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ดังนั้นการจัดการศึกษา และการให้ความรู้แก่ประชาชนนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าคนมีความรู้ดี การปฏิบัติหน้าที่การงานก็มีโอกาสประสบความสำเร็จสูง แต่สิ่งสำคัญที่คนจะขาดเสียมิได้ จะต้องมีควบคู่ไปกับความรู้ก็คือ คุณธรรม และจริยธรรม เพราะถ้าคนในสังคมขาดคุณธรรมและจริยธรรมแล้ว สังคมนั้น ๆ จะขาดความสงบสุข เนื่องจากความรู้วิทยาการทั้งปวงไม่ช่วยให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ ไม่ช่วยให้ดำรงตนอยู่ได้ท่ามกลางปัญหา และความผันผวนทั้งหลายในชีวิต ดังที่เอกวิทย์ ณ ถลาง (เอกวิทย์ ณ ถลาง 2506 : 109) ได้กล่าวว่า ความรู้ นั้นเป็นเพียงเครื่องมือ เป็นศาสตราวุธที่ผู้ใ้จะต้องใช้ให้เป็น จึงจะเกิดประโยชน์ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือจิตใจของผู้ใ้ใช้ความรู้ นั้น จะต้องเป็นจิตใจที่ไ้ฝึกฝนขัดเกลแล้ว ซึ่งควงเคื่อน และเพ็ญแข (ควงเคื่อน พันธุมนาวัน และ เพ็ญแข ประจันต์จันติก 2520 : 14) ก็ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคคลในด้านที่สำคัญที่สุดก็คือการปลูกฝังให้คนเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม การกระทำหน้าที่เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ การปกครองระบอบประชาธิปไตย จะเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ก็ด้วยการที่พลเมืองของประเทศเป็นผู้นมีจริยธรรมสูง รู้จักสิทธิหน้าที่ของตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

เมื่อมาพิจารณาถึงสภาพสังคมไทยปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าสภาพสังคมไทยโดยทั่วไปยังอยู่ในภาวะที่มีปัญหามากมาย ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญทางด้านวัตถุมากขึ้น แต่ความเจริญทางด้านจิตใจกลับเสื่อมลง ค่านิยมและความต้องการของสังคมเปลี่ยนไปจากเดิม คือคนส่วนมากหันไปมุ่งวัตถุ เห็นวัตถุเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าคุณธรรม ทำให้คนด้นร่น

ต่อสู้เพื่อความร่ำรวย และเพื่อความอยู่รอดของตนเอง เพราะคนที่ร่ำรวยมักจะได้รับการยกย่องให้มียศในสังคม คนที่ซื่อสัตย์แต่ยากจนจะไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดการทุจริตในวงการต่าง ๆ มากมาย มีการใช้เสรีภาพเกินขอบเขต มีความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติตนโดยไม่คำนึงถึงระเบียบ กฎหมาย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณี ไม่รับผิดชอบในหน้าที่และการกระทำของตน สิ่งเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าสังคมเรามีความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม ซึ่ง นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2520 : 1) ได้ให้ความเห็นว่า สังคมไทยปัจจุบันอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมไปจากศีลธรรมและธรรมะ ที่สังคมเคยนิยามว่าดีงาม อาการที่แสดงความเสื่อมของศีลธรรมและธรรมะนี้ คือการไม่ยึดถือคุณธรรมที่เคยปฏิบัติกันมาแต่ดั้งเดิม เช่น เคยซื่อสัตย์ กลับ คดโกงเห็นแก่ได้ เคยละอายที่จะเอาเปรียบหรือโกงใคร่อย่าง และผลประโยชน์จากผู้อื่น ๆ ซึ่ง ๆ หน้าที่กลับทำโดยปราศจากความละอาย เคยเอื้อเฟื้อเพื่อแสดงคุณธรรมความเมตตาด้วยน้ำใจ กลับเป็นความเอื้อเฟื้อเพื่อผลประโยชน์ตอบแทน หรือไม่เอื้อเฟื้อเลย เคยเห็นแก่ไมตรีมากกว่าเงิน กลับเห็นเงินมากกว่าไมตรี เป็นต้น

พฤติกรรมที่เป็นปัญหากล่าวนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิทย์ วิศทเวทย์ (วิทย์ วิศทเวทย์ 2520 : 13-21) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ถึงสภาพความเสื่อมทางจริยธรรมว่า "สภาพสังคมไทยปัจจุบันมีปัญหาด้านจริยธรรมมาก จะเห็นได้จากการที่ผู้คนกระทำอาชญากรรม เห็นแก่ตัว และกระทำผิดจารีตประเพณีกันมากขึ้น สิ่งเหล่านี้มีมากเท่าใด ก็ถือว่าจริยธรรมเสื่อมลงมากเท่านั้น..."

การที่จะสร้างควมมีศีลธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นในตัวของบุคคลนั้นจะต้องสร้างกันมาตั้งแต่เด็ก และสถาบันที่จะช่วยกันสร้างเสริมปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นในตัวของบุคคลได้นั้น มีหลายสถาบัน เช่น จากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสถาบันสื่อสารมวลชน เป็นต้น เกี่ยวกับเรื่องการปลูกฝังส่งเสริมจริยธรรมในวัยเด็กนั้น สุภา มาลากุล ณ อยุธยา (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา 2518 : 9) ได้ให้ข้อคิดเห็น

ว่า ...จริยธรรมไม่ใช่สิ่งที่ได้มาแต่กำเนิด แต่เป็นเรื่องที่จะต้องเรียนรู้ที่ละเล็กที่ละน้อย ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ เด็กจะเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นด้วยตนเอง และด้วยการกระทำของผู้ใหญ่ ทั้งที่กระทำต่อเด็กและที่แสดงออกโดยทั่ว ๆ ไป ผู้ใหญ่ทุกคนมีส่วนสำคัญต่อการปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็ก... สภาวิชาชีพ (สภาวิชาชีพ 2505 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า สถาบันที่จะต้องรับผิดชอบโดยตรงในการปลูกฝังจริยธรรมก็คือ สถาบันการศึกษา โรงเรียนมิใช่จะให้ความรู้ทางดานวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องให้การศึกษาระดับสูง เสริมและปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดแก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษาคด้วย ฉะนั้นไม่ว่าโรงเรียนใดหรือมหาวิทยาลัยใด หากจะปลูกฝังเพียงให้การศึกษาด้านวิชาการ หรือวิชาชีพแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงการปลูกฝังหรือส่งเสริมด้านคุณธรรมแล้ว ก็นับว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้นยังห่างหน้าที่ได้ไม่สมบูรณ์ ซึ่งการที่จะปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนนั้น ควรเน้นให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติจริง เมื่อฝึกฝนจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัยที่มีจริยธรรมแล้ว หากออกจากโรงเรียนไปอยู่ในสังคม ก็จะสามารถปรับตัวได้ดี มีคุณธรรม ไปอยู่ในที่ใดก็ไม่ก่อความวุ่นวาย ให้เกิดขึ้นในสังคม (กมล กิจกมล 2524 : 3)

การเรียนการสอนและการปลูกฝังจริยธรรมในปัจจุบัน ยังไม่ประสบผลตามความมุ่งหมาย ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนมีความคิดรวบยอดที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับจริยธรรมก็เป็นได้ เพราะความคิดรวบยอดเป็นความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้รับของนักเรียนเอง ซึ่งถ้าหากนักเรียนได้รับประสบการณ์ และเกิดความคิดรวบยอดที่ไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติในทางที่ไม่ถูกต้องไม่ควร และถ้าหากนักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมดีแล้ว ก็จะส่งผลให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมออกมาอย่างถูกต้อง เหมาะสม (อุบล เรียงสุวรรณ 2522 : 90) แต่ในสภาพสังคมปัจจุบันทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้ เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของตัวเอง จึงมักได้พบเห็นหรือได้ยินข่าวอยู่บ่อย ๆ เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ผิดต่อจริยธรรม และในจำนวนผู้ประพฤติผิดเหล่านั้นก็มีไม่น้อยที่ผู้กระทำผิดเป็นผู้มีความรู้ มีการศึกษาอยู่ใน

ระดับสูง ผู้วิจัยจึงเกิดความสงสัยและไม่แน่ใจว่า คนที่ได้รับการศึกษาสูง และมีความคิดรวบยอดที่ถูกตอ้งนั้น จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกที่ควรหรือไม่

จากข้อความที่กล่าวมาในเบื้องต้นทั้งหมด ทำให้เกิดความสนใจว่า บุคคลที่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมถูกตอ้ง จะมีความประพฤติและการปฏิบัติที่ถูกตอ้งนั้น ถ้าเป็นจริง ในการอบรมสั่งสอนก็ควรจะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดที่ถูกตอ้งเสียก่อน การประพฤติปฏิบัติชอบก็จะเป็นผลตามมา นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของตัวนักเรียน ซึ่งอาจเป็นตัวแปรที่จะมีผลส่งเสริม หรือ ชักขวางต่อการสร้างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการวางแผนสร้างความคิดรวบยอดให้นักเรียน เพื่อที่จะช่วยให้อนาคตของประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย .

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยธรรมในโรงเรียน และยังเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมให้แก่เยาวชนให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษากันว่า

1. กลุ่มประชากร

ในการศึกษารั้งนี้ กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 11 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 2,326 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่นักเรียนที่สุ่มจากกลุ่มประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยแบ่งการสุ่มเป็น 2 ขั้นตอน คือ

2.1 สุ่มโรงเรียนมาร้อยละ 50 ของโรงเรียนทั้งหมด 11 โรงเรียน ได้มา 6 โรงเรียน

2.2 สุ่มนักเรียนร้อยละ 25 ต่อโรงเรียน จำนวน 6 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 325 คน เป็นชาย 165 คน หญิง 160 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ความถี่รวมยอดทางจริยธรรม✓

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน✓

– กลุ่มสูง

– กลุ่มต่ำ

3.1.3 เพศ✓

– ชาย

– หญิง

3.1.4 อาชีพของผูปกครอง✓

– รับราชการ

- ค่ายหรือที่พัก
- เกษตรกร
- รับประทานอาหาร

3.1.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป

3.1.6 รายได้ของผู้ปกครองนักเรียน รวมกันตลอดเดือน

- ต่ำกว่า 2,500 บาท
- 2,501 บาท ถึง 5,000 บาท
- สูงกว่า 5,000 บาท ขึ้นไป

3.2 คำแปรตาม

พฤติกรรมทางจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติชอบ ทั้งกาย วาจา และใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนควรจะต้องปฏิบัติต่อตนเอง และต่อผู้อื่น เพื่อความสงบสุขในสังคม
2. ความคิดรวบยอดทางจริยธรรม หมายถึง ความคิด ความเข้าใจของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม จนสามารถจัดประเภท สรุป และมองสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะรวมเกี่ยวกับกระบวนการคิดและเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดทางจริยธรรม
3. พฤติกรรมทางจริยธรรม หมายถึง การปฏิบัติตามความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสภาพ หรือสถานการณ์ทางสังคม โดยมีกระบวนการคิดและการเรียนรู้ที่เป็นไปในทางที่ดี ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม โดยเน้นพฤติกรรมต่อไปนี้

3.1 ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสม
กับจรรยาบรรณ ระเบียบข้อบังคับ ขอบตกลงทางสังคม ชุมชน กฎหมาย และศีลธรรม

3.2 ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้ง
ทางกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อกฎระเบียบข้อบังคับทางสังคม

3.3 ความกตัญญูทวาที หมายถึง ความรู้สำนึกในการอุปการคุณ หรือ
บุญคุณที่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมีต่อเรา และสามารถแสดงออกซึ่งการตอบแทนบุญคุณต่อผู้มีอุปการคุณ
หรือสิ่งอื่นที่มีบุญคุณ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการ
สอบในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 2528 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

4.1 กลุ่มต่ำ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนต่ำ โดยคิดจาก
ร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 กลุ่มสูง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนสูง โดยคิดจาก
ร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่าง

5. เพศ หมายถึง เพศชาย เพศหญิง ของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในการศึกษารังนี้

6. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนปัจจุบัน แบ่ง
เป็น 4 ประเภท ได้แก่ รับราชการ ค้าขายหรือนักธุรกิจ เกษตรกรรม รับจ้าง และ
อื่น ๆ

7. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

7.1 ระดับต่ำ ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

7.2 ระดับกลาง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

7.3 ระดับสูง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป

6. รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
รวมกันต่อเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ

6.1 ต่ำกว่า 2,500 บาท

6.2 ตั้งแต่ 2,501 บาท ถึง 5,000 บาท

6.3 ตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไป

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับความคิดรวบยอด

นักการศึกษาหลายท่านเรียกความคิดรวบยอด (Concept) แตกต่างกันไป เช่น มโนทัศน์ มโนภาพ สังกัป ซึ่งแต่ละท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2521 : 5) กล่าวว่า "มโนทัศน์ คือ แก่นร่วมของเนื้อหา เป็นการสรุปรวบยอดของเรื่องต่าง ๆ ของเนื้อหาที่ครูสอน แต่การสรุปเนื้อหาไม่จำเป็นต้องเป็นมโนทัศน์เสมอไป"

อาคม จันทสุนทร (อาคม จันทสุนทร 2522, 4(6) : 47-52) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "ความคิดรวบยอด หมายถึง ความคิดความเข้าใจที่สรุปรวมเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเรื่องหนึ่งเรื่องใด อันเกิดจากการได้ประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้น ๆ หลาย ๆ แบบ แล้วใช้คุณลักษณะของสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้น มาจัดเป็นพวกให้เกิดความคิดความเข้าใจ โดยสรุปรวมในสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น"

สันต์ ธรรมบำรุง (สันต์ ธรรมบำรุง 2522 : 19) สรุปความคิดรวบยอดไว้ว่า "ความคิดรวบยอด หมายถึง ความเข้าใจของแต่ละบุคคล ในลักษณะร่วมของสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม และสามารถแสดงความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นออกมาได้อย่างถูกต้อง"

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2523 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "สังกัป หมายถึง ความคิดที่เกิดจากการรับรู้ลักษณะร่วมของวัตถุ เหตุการณ์ บุคคล ความคิดที่เป็นประเภทเดียวกัน"

ดี เซคโค (De-Cecco, 1974 : 368) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "ความคิดรวบยอด หมายถึง ประเภทของสิ่งเร้าที่มีลักษณะบางประการร่วมกัน อาจจะแยกออกเป็นประเภทของสิ่งของ การกระทำ หรือความคิด สิ่งมีชีวิต และอื่น ๆ เช่น หนังสือ สงคราม ความดี นักเรียน หมอ เป็นต้น"

กูควิน และคลอสเมียร์ (Goodwin and Klausmier, 1975 : 96) ให้ความหมายไว้ว่า "ความคิดรวบยอด จะบอกให้เราทราบถึงคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เหตุการณ์ หรือกระบวนการ ซึ่งทำให้เราแยกสิ่งต่าง ๆ นั้นออกจากสิ่งอื่น ๆ ได้ และในขณะเดียวกันก็สามารถเชื่อมโยงเข้ากับกลุ่มสิ่งของประเภทเดียวกันได้"

จากคำจำกัดความของความคิดรวบยอด ตามที่นักการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ จะเห็นได้ว่าแม้จะต่างกันบ้างในคำพูด แต่สรุปแล้ว มีความหมายเดียวกันคือ ความคิดรวบยอด เป็นความคิด ความเข้าใจของบุคคลที่ได้รับมาจากประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม จนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ระดับของการเรียนรู้ความคิดรวบยอด

ลำดับขั้นของการเรียนรู้ความคิดรวบยอดของ เกเกอร์ (Gager) (อ้างอิงมาจาก อากม จันทสุนทร 2522 : 49) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการเรียนรู้ความคิดรวบยอดไว้ว่า ต้องอาศัยการเรียนรู้ในระดับที่ต่ำกว่าเป็นพื้นฐานดังนี้

1. การเรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ (Factual Formation) คือการเรียนรู้แบบง่าย ๆ เรียนรู้ให้จำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่ผ่านกระบวนการคิดมากนัก
2. การเรียนรู้เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่าง (Discrimination) คือการเรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่าง และความไม่เหมือนกันของข้อเท็จจริง

3. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept) คือการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ โดยดูความเหมือนและจับพวกเข้ากันได้ และรู้ลักษณะของพวกที่จัดไว้นั้น

4. การเรียนรู้หลักการ (Principle) คือการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอด ตั้งแต่สองความคิดรวบยอดขึ้นไป เป็นลักษณะของเกณฑ์ต่าง ๆ

5. การรับรู้ในการแก้ปัญหา (Problem solving) หรือการใช้หลักการ หรือกฎเกณฑ์ ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์อื่น ๆ

จากลำดับขั้นการเรียนรู้ที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า มีความสัมพันธ์กันโดยเรียงจากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูง และก่อนจะถึงขั้นความคิดรวบยอดนั้น ต้องผ่านการเรียนรู้ข้อเท็จจริง และสามารถจำแนกความแตกต่างได้ จึงจะถึงขั้นความคิดรวบยอดได้ หลังจากนั้นจึงจะนำความคิดรวบยอดนั้นไปใช้เป็นหลักการในการแก้ปัญหาคต่อไป

ความคิดรวบยอดในหลักสูตรมัธยมศึกษา

การเรียนในปัจจุบันมุ่งให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดมากกว่าจดจำข้อเท็จจริง จากหนังสือคู่มือครูสังคมศึกษา เรื่องประเทศของเรา กล่าวว่า "...วิชาสังคมศึกษาในปัจจุบันไม่เน้นการให้นักเรียนจดจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ แต่เน้นที่ความคิดรวบยอดและหลักการแทน..." และการที่จะเกิดความคิดรวบยอดได้นั้น คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาทั่วไป 2521 : 49-50) ได้สรุปไว้ว่า

1. การที่จะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งใด บุคคลจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น เช่นคำว่า อ่าว เด็กจะต้องเคยเห็นอ่าวมาก่อน หรือเคยดูจากรูปภาพหรือภาพยนตร์ หรืออาจจะได้รับคำอธิบายว่าอ่าวมีลักษณะอย่างไร แตกต่างจากสิ่งอื่นอย่างไร ซึ่งประสบการณ์นี้ทำให้เด็กสามารถแยกอ่าวออกจากสิ่งอื่นได้ และสามารถสรุปความคิดได้ว่า อ่าวคืออะไร

2. ในการที่บุคคลจะเกิดความคิดรวบยอดที่ถูกต้องต่อสิ่งใดนั้น เขาจะต้องรู้จักจัดประสบการณ์ หรือสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับความคิดรวบยอดนั้นออก

3. บุคคลจะมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้กว้างขวางเพียงใดขึ้นอยู่กับขอบเขตของประสบการณ์ของเขา

4. สิ่งที่เคยเรียนรู้อยู่จะมีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดความคิดรวบยอดของบุคคล

ในการเกิดความคิดรวบยอดในวิชาสังคมศึกษา ราล์ฟ (Ralph 1968 : 61-62) ได้กล่าวว่า ความคิดรวบยอดทางสังคมศึกษานั้นเกิดขึ้นได้ 2 ประการ คือ จากประสบการณ์ภายนอกโรงเรียน ซึ่งเด็กมักจะมีความคิดรวบยอดหรือแนวคิดมาแล้วในเรื่องครอบครัว โรงเรียน เวลา ชุมชน และกฎหมาย ฯลฯ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้เด็กได้รับจากบ้าน การเดินทาง การฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ จนทำให้เกิดความคิดรวบยอดอีกประการหนึ่ง เกิดจากเนื้อหาในวิชาสังคมศึกษา เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนจัดประสบการณ์เหล่านั้นให้ในด้านการเรียนจนเกิดความคิดรวบยอดขึ้น

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความคิดรวบยอดเกิดจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต แล้วเกิดความคิดความเข้าใจจากการเรียนรู้ประสบการณ์นั้น จนสามารถจัดประเภท สรุป และมองสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะร่วมกับกระบวนการคิด และการเรียนรู้ได้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งประสบการณ์เหล่านั้นได้มาจากการเรียนการสอนในโรงเรียนและจากการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ความสำคัญของความคิดรวบยอด

ในการเรียนรู้และการเรียนการสอนความคิดรวบยอด มีความสำคัญหลายด้าน ดังที่ นาคยา ภักธแสงไทย (นาคยา ภักธแสงไทย 2524 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า "ความคิดรวบยอดจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดประเภท สรุป และมองสิ่งหนึ่งสิ่งใดใน

ลักษณะร่วมกันมากกว่าที่จะมองแยกออกจากกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความข้อมูลต่าง ๆ ได้ โดยกระบวนการคิด การเรียนรู้เชิงวิทยาศาสตร์ เมื่อผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปได้ ข้อสรุปนั้นก็จะกลายเป็นหลักการของความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ และเชื่อมโยงกับสิ่งอื่น ๆ ได้ และ ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2525 : 30) ได้ให้ความสำคัญของความถี่รวบยอดต่อการศึกษาไว้ดังนี้คือ

1. ความถี่รวบยอดช่วยลดความซับซ้อนของสิ่งแวดล้อม
2. ความถี่รวบยอดทำให้เรารู้จักสิ่งของรอบตัวเรา
3. ความถี่รวบยอดทำให้เราไม่ต้องเรียนซ้ำอีก
4. ความถี่รวบยอดช่วยให้ทิศทางแก่เราในการปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหา
5. ความถี่รวบยอดทำให้การสอนเป็นไปไม่ได้ เพราะการสอนในระดับสูงขึ้นไป จำเป็นจะต้องมีความถี่รวบยอด เพื่อให้สามารถผูกและเข้าใจกันได้

นอกจากนี้ ดี เซคโค (De - Cocco, 1969 : 390-393) ยังได้ให้ความสำคัญของความถี่รวบยอดไว้ดังนี้

1. ความถี่รวบยอดช่วยลดความซับซ้อนของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมาย การที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นอย่างไร ไปนั้น เป็นเรื่องยุ่งยาก ดังนั้นมนุษย์จึงใช้ความถี่รวบยอดจัดแบ่งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นกลุ่ม ๆ ทำให้การตอบสนองหรือสื่อความหมายได้ง่ายขึ้น
2. ความถี่รวบยอดช่วยให้รู้จักสิ่งต่าง ๆ การรู้จักเป็นการจัดสิ่งเร้าให้อยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง บุคคลต้องใช้ความสามารถน้อยเสมอ เช่น การคิดว่าเสียงที่ได้ยินเป็นเสียงอะไร พวกไหน และความถี่รวบยอดเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป
3. ความถี่รวบยอดและหลักการช่วยลดความจำเป็นในการเรียนรู้ลงมาก เรียนครั้งหนึ่ง ๆ แล้วก็นำไปใช้ได้เรื่อย ๆ ไม่ต้องเรียนซ้ำอีก เช่น เมื่อรู้จักสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ต่อไปเมื่อพบสัตว์พวกเดียวกันก็จำแนกได้ . เมื่อเป็นดังนี้จึงทำให้หาความรู้อื่นได้อีกมาก

4. ความคิดรวบยอดและหลักการ ช่วยในการแก้ปัญหา ทำให้รู้จักวัตถุนั้น อยู่ในกลุ่มใด เหตุการณ์ใหม่อยู่ในกลุ่มใด แล้วทำให้ตัดสินใจต่อไปได้ การมีความคิดรวบยอดที่ถูกต้องและกว้างขวาง ก็เท่ากับรู้จักการแก้ปัญหาที่ตนเอง

5. ความคิดรวบยอดและหลักการ ช่วยในการเรียนการสอน เพราะในการเรียนการสอนใช้สื่อมาก เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งพื้นฐานมีความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมยิ่งขึ้น

6. ความคิดรวบยอดอาจเป็นความเชื่อที่เกิดจากความเข้าใจผิด ๆ ประสบการณ์ของคนเป็นเหตุให้เกิดความเชื่อมั่นที่เป็นผลมาจากความเข้าใจผิด ๆ เช่น ผึ้งดมแกงแซกไม่กินหมู ซึ่งเป็นสิ่งที่กลั่นไม่ได้นยอมรับความคิดเชื่อเช่นนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูจะต้องแก้ไข

ถึงโลกมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าความคิดรวบยอดเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต่อบุคคลอย่างมาก เพราะความคิดรวบยอดช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าบุคคลมีความคิดรวบยอดที่ดีและถูกต้องแล้วจะทำให้สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจในการกระทำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับจริยธรรม

คำว่า "จริยธรรม" ได้มีผู้รู้หลายท่านได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังนี้

พระยาอนุมานราชธน (พระยาอนุมานราชธน 2516 : 409) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "จริยธรรม (Morality) โดยทั่วไปมีความหมายใกล้เคียงกับจริยศาสตร์ (Ethics) ในเรื่องของปรัชญา เป็นเรื่องของการค้นหาความจริงเกี่ยวกับคุณค่าของความประพฤติในสังคม ซึ่งถือว่าถูกต้อง ดีงาม และสิ่งซึ่งถือว่าผิดหรือชั่ว ไม่ควรประพฤติ และวางหลักกำหนดมาตรฐานไว้" สอดคล้องกับ กู๊ด (Good. 1984 : 314)

ที่ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า "จริยธรรม หมายถึง การประพฤติกรรมให้เข้ากับ กฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานของความประพฤติที่ถูกมองหรือตั้งถาม" และ โกลเบอร์ก (Kohlberg. 1969 : 5) กล่าวถึงจริยธรรมในทำนองเดียวกันว่า "จริยธรรม เป็นความรู้สึกนึกชอบชั่วดี เป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีพฤติกรรมเป็นของตนเอง โดยสังคมจะเป็นตัวตัดสินผล การกระทำนั้นว่าเป็นการกระทำที่ถูกหรือผิด"

นอกจากนี้ พุทธทาส อินทปัญโญ (พุทธทาส อินทปัญโญ 2514 : 107) กล่าวว่า "จริยธรรม หรือศีลธรรม ได้แก่ ระเบียบปฏิบัติซึ่งมุ่งให้เกิดความสุข ความสงบสุข เนื่องด้วยสังคมเป็นส่วนใหญ่ จริยธรรมหรือศีลธรรมนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้น บัญญัติขึ้น แ่่งตั้งขึ้น ตามเหตุผลของมนุษย์เอง หรือตามความต้องการของมนุษย์เอง" ตามความหมายนี้เป็นการเน้นเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อสังคม พณีส หันนาคินทร์ (พณีส หันนาคินทร์ 2520 : 44) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้สอดคล้องกับท่านพุทธทาส ว่า "จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองเกษมสุขขึ้นในสังคม และสมาชิกของสังคม" กรม สามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2523 เอกสารอัครดำเนนา) ได้สรุปความหมายของ จริยธรรมจากการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทยไว้ว่า "จริยธรรม คือการ กระทำทั้งทางกาย วาจา และใจที่ตั้งงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม"

จากคำจำกัดความของคำว่า "จริยธรรม" ดังกล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง การประพฤติดี ปฏิบัติชอบทั้งกาย วาจา และใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคน ควรประพฤติปฏิบัติต่อตนเอง และต่อผู้อื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความสุขความเจริญรุ่งเรืองขึ้น ในสังคม

จริยธรรมกับตัวแปรทางสังคม

จากการศึกษาของนักการศึกษาหลายท่าน พบว่า จริยธรรมมีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางสังคม เช่น เพศ ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ดังที่ ควงเคื่อน พันธุนาวิน (ควงเคื่อน พันธุนาวิน 2524 : 109) ได้กล่าวถึงประสบการณ์ทางสังคมของบุคคลไว้ดังนี้ ประสบการณ์ทางสังคมของบุคคลเป็นต้นเหตุของการเริ่มต้น และการเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ถ้าบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน บุคคลเหล่านั้นก็อาจมีจริยธรรมที่คล้ายคลึงกันได้ ยิ่งกว่านั้นคนที่ได้รับประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันแต่มีความสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจประสบการณ์นั้นไม่เท่าเทียมกัน ผลกระทบที่เกิดจากประสบการณ์ทางสังคมอันเดียวกันย่อมจะแตกต่างกัน และมีผลต่อการพัฒนาจริยธรรมของบุคคลเหล่านั้นด้วย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การที่คนจะมีความคิดรวบยอดทางจริยธรรมอย่างไรนั้น อาจมีผลเนื่องมาจากตัวแปรทางสังคมในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะความเป็นอยู่ในสังคม เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสังคม

เพศกับจริยธรรมของบุคคล

จากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ (Freud) (อ้างอิงมาจาก ควงเคื่อน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ 2520 : 16-17) กล่าวว่า เด็กชายในครอบครัวที่บิดาและมารดาอยู่พร้อมเพรียงกัน จะมีการเปลี่ยนแปลงจริยธรรมเมื่ออายุประมาณ 5 ขวบ กล่าวคือ ในช่วง 3-4 ขวบ เด็กชายจะรู้สึกว่าการบิดาของตนแย่งความรักจากมารดาไปจากตน จึงเกิดความรู้สึกที่ไม่เป็นมิตรต่อบิดา ครั้นต่อมาเด็กชายที่พัฒนาการทางสังคมอย่างปกติจะสามารถแก้ปัญหาขัดแย้งกับบิดาของตนได้ด้วย

การยอมรับเป็นค่านิยมอย่างแข็งขัน ทำให้ ปรอยด์ ทำนายว่า เด็กชายจะมีจริยธรรมสูงกว่าเด็กหญิง ()

จากการศึกษาความแตกต่างของระดับพัฒนาการทางจริยธรรมระหว่างเพศชายและเพศหญิง วยต่างกัน โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1964 : 318) พบว่า เพศชาย และเพศหญิง ในวัยเด็ก และวัยโตไม่มีความแตกต่างกัน แต่สำหรับเด็กวัยรุ่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ เพศชายจะมีระดับพัฒนาการทางจริยธรรมดีกว่าเพศหญิง

ส่วนทฤษฎีพัฒนาการของลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม กวงเคื่อน พันธมนาวิน (กวงเคื่อน พันธมนาวิน 2524 : 113) ให้ข้อทำนายที่ตรงกันข้ามกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เพราะผลการวิจัยการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของหญิงเปรียบเทียบกับชาย พบว่า หญิงมีพัฒนาการทางภาษาเร็วกว่าชาย ทำให้หญิงมีความฉลาด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าชาย ซึ่งอาจทำให้หญิงมีความเข้าใจกฎเกณฑ์ที่เป็นข้อเรียกร้องทางสังคมได้เร็วและมากกว่าชาย หญิงมีการคล้อยตามสังคมสูงกว่าชาย อาจทำให้คาดได้ว่าในวัยก่อนและระหว่างวัยรุ่น หญิงจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่าชาย แต่ลักษณะการยึดมั่นต่อสังคม จะทำให้พัฒนาการทางจริยธรรมของหญิงช้าลงกว่าชายในช่วงอายุวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

จากความเกี่ยวข้องกันของเพศกับจริยธรรมของบุคคลทั้งที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า เพศมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการด้านจริยธรรมของบุคคล ฉะนั้นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมนั้น เพศก็น่าจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอยู่ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาศึกษาในครั้งนี้ด้วย

จริยธรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่จะส่งเสริมจริยธรรมนั้น นักทฤษฎีเชื่อว่า การพัฒนาการทางสติปัญญาและอารมณ์ เป็นรากฐานของพัฒนาการทางจริยธรรม คือโคลเบอร์ก

(Kohlberg. 1964 : 320) นักทฤษฎีท่านนี้เชื่อว่า จริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความเจริญของความสามารถในการรับรู้ (Cognitive ability) สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก

นอกจากนี้การศึกษาวิจัยของ บูลล์ (Bull. 1969 : 7) ก็ตรวจสอบพบว่า ระดับสติปัญญามีความสัมพันธ์กับเหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เขากล่าวว่า สติปัญญาเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับเหตุผลเชิงจริยธรรม และกิลล์ (Gill. 1962 : 144-145) ได้รายงานผลการศึกษาว่า เด็กที่มีผลการเรียนดี จะมีความสามารถในการแก้ปัญหาสถานการณ์ปรับตัวได้ดีกว่า พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สบโชค พูลนวม (สบโชค พูลนวม 2523 : 48) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความรับผิดชอบสูงกว่่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากทฤษฎีและผลการวิจัยที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า เด็กที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาสูง สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ลึกซึ้ง รวดเร็ว รู้จักใช้เหตุผลประกอบในสิ่งที่ควรกระทำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา จัดว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเป็นตัวแปรในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมในครั้งนี้ด้วย

ฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองกับจริยธรรม

ในปี พ.ศ. 2520 ควงเคือน พันธุนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (ควงเคือน พันธุนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ 2520 : 140-148) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "กิจกรรมของเยาวชนไทย" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และนิสิต อายุระหว่าง 11-25 ปี จำนวน 1,400 คน ในกรุงเทพมหานคร เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า ฐานทางเศรษฐกิจและ

สังคมของครอบครัวนักเรียน กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่มีความแตกต่างกัน
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวรรณ เขียวลี (ศรีวรรณ เขียวลี 2522 : 62-64)
 ที่ทำการวิจัยเรื่อง "พัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง"
 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 480 คน
 จาก 12 โรงเรียนในภาคกลาง เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ๕ ไฟฟ์ อิชชูส์
 เทสต์ ของเรสต์ ซึ่งพัฒนาการมาจากการวัดจริยธรรมของ โคลเบอร์ก ผลการวิจัย
 ปรากฏว่านักเรียนมัธยมศึกษา ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง และระดับต่ำ
 มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิจัยนี้ยังสอดคล้อง
 กับผลการวิจัยของ สุพัตรศรี ขุมทรัพย์ (สุพัตรศรี ขุมทรัพย์ 2522 : 70) สุรณีย์
 จุติดำรงคพันธ์ (สุรณีย์ จุติดำรงคพันธ์ 2522 : 83) วณี ออมสิน (วณี ออมสิน
 2522 : 80) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนนักเรียน
 ภาคละ 480 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ
 และสังคมระดับสูง และระดับต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระวรรณ อามระกษ (วีระวรรณ อามระกษ
 2522 : 62-64) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของ
 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 จำนวน 445 คน จากโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต ใน
 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจ
 การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรแตกต่างกัน มีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฐานะของครอบครัวพิจารณาจากรายได้ของสมาชิกในครอบครัว การศึกษา และ
 อาชีพของหัวหน้าครอบครัว ครอบครัวฐานะต่ำ คือ ครอบครัวที่มีรายได้น้อย หัวหน้า

ครอบครัวมีอาชีพในการใช้กำลังกาย เช่น เป็นกรรมกร ชาวนาชาวไร่ ผู้ไม่มีที่ดิน เป็นของตนเอง หรือลูกจ้างต่าง ๆ ส่วนผู้ที่มีฐานะปานกลาง จัดว่าเป็นผู้ที่มีอันจะกิน ทำงานประเภทใช้ความชำนาญ และความรู้ ส่วนผู้ที่มีฐานะสูง คือ มีรายได้ที่เหลือกินเหลือใช้ เป็นเจ้าของที่ดินและเป็นผู้ควบคุมกิจการงานต่าง ๆ เยาวชนที่เกิดในครอบครัวที่มีฐานะต่าง ๆ กันนั้น จะมีวิธีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน และได้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลที่มีคุณสมบัติต่างกัน บุคคลที่มาจากสภาพแวดล้อมที่แออัด และแร้นแค้นทางวัตถุ หรืออยู่ในที่ไกลความเจริญ จะทำให้มีประสบการณ์ที่แคบจำกัด สติปัญญาและความรู้ไม่แตกฉาน (วิเชียร พงษ์ประเสริฐ 2526 : 20)

จากผลการศึกษาและวิจัยที่ได้อธิบายมาแล้วนั้น จะเห็นว่าบางท่านพบความแตกต่าง บางท่านไม่พบความแตกต่าง เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว แต่จากสภาพของการดำรงชีวิตจริงนั้น น่าจะพบความแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ความมีระเบียบวินัย

เชเวียคอฟ และฟรีทซ์ (Sheviakov and Fritz. 1955 : 8-14) ได้ศึกษาถึงประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้เด็กได้แก่ ๓ ประเภท คือ ๑. วินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่อยู่บนรากฐานของการให้ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือวินัย ดังสุภาษิตว่า "รักลูกให้ดี" และยังได้ให้ความเห็นต่อไปอีกว่าควรเป็นเรื่องของความเต็มใจ ซึ่งไม่ใช่การกระทำตามคำสั่ง หรือเพราะการลงโทษ นั่นคือการปลูกฝังให้เกิดวินัยในตนเอง ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความชื่นชอบ และความรักในอุดมคติ หรือการยึดมั่นในอุดมการณ์ที่ตนสร้างขึ้น

ออสซูเบล (Ausubel. 1965 : 189-190) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกับเชเวียคอฟ และฟรีทซ์ว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ที่เราต้องการจะให้เกิดขึ้น

ในตัวบุคคล คือวินัยแห่งตนที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายนอกตน เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ เป็นต้น การบังคับและการลงโทษเป็น การควบคุมภายนอกอย่างหนึ่งที่ช่วยปลูกฝังวินัยแห่งตนได้เพียงเล็กน้อย

ไบรอัน (Bryan. 1970 : 200 - 211) ได้ศึกษานักเรียนที่มีความเชื่ออ่านาภายในตน (Interval control) และนักเรียนที่เชื่ออ่านาภายนอกตน (External control) พบว่า พวกที่เชื่ออ่านาภายในมีวินัยในตนเองมากกว่า ปรียบตัว ได้ดีกว่า มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ และมีความอดทนมากกว่านักเรียนที่เชื่ออ่านาภายนอกตน

วิกกินส์ (Wiggins. 1971 : 289) ได้อ้างถึงผลการวิจัยของโก (Gough) ที่ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเอง พบว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผลที่มีประสิทธิภาพและเป็นเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิด และพฤติกรรมในสังคม และยังพบว่าโดยทั่วไปจะมีสุขภาพดีกว่า ผู้ที่ขาดวินัยในตนเองด้วย

วีรยุทธ วิเชียรโชติ (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2516 : 67) กล่าวถึงบุคลิกภาพในสังคมไม่ตรีสัมพันธ์ว่า มีความต้องการมิตรภาพ ต้องการความรัก ความอบอุ่นจากผู้อื่น หรือหนึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น หรือจากสังคม ความสัมพันธ์จึงเป็นความเกื้อหนุนของอารมณ์ ความรู้สึกมากกว่าเหตุผล ผู้เยาว์ไม่สามารถสรุปหลักเกณฑ์เพื่อยึดเป็นค่านิยมของตนเองได้ว่า สิ่งใดควรหรือไม่ควรประพฤติ ซึ่งมักไม่ค่อยเกิดวินัยในตนเอง และขาดความรับผิดชอบ การควบคุมตนเองใช้อ่านาจากการควบคุมจากภายนอก ส่วนบุคลิกภาพในสังคมแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์นั้นมีความต้องการความสำเร็จแทนมิตรภาพ ฉะนั้นมิตรภาพของสังคมแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์จึงตั้งอยู่บนรากฐานของความสามารถ ความสัมพันธ์จึงเป็นไปตามเหตุผลมากกว่าอารมณ์ ทำให้บุคคลควบคุมตนเองได้ ผู้เยาว์สามารถสรุปกฎเกณฑ์เพื่อยึดเป็นค่านิยมของตนเองได้ จึงเกิดควมมีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อ การควบคุมตนเอง ใช้อ่านาจากการควบคุมภายใน

ความซื่อสัตย์

สบโชค พูลนวม (สบโชค พูลนวม 2523 : 56-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย" ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 (มศ.2) และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 886 คน จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคกลาง เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความรู้สึกรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถาวร รอดเทศ (ถาวร รอดเทศ 2523 : 87-111) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคิดหาเหตุผล ตามหลักตรรกศาสตร์กับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 (มศ.2) และ มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 886 คน จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ และแบบทดสอบการคิดหาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีความซื่อสัตย์มากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริยงต์ อัยรักษ์ (สุริยงต์ อัยรักษ์ 2517 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความซื่อตรงต่อหน้าที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน ความเกรงใจของเด็กไทยพุทธกับเด็กไทยมุสลิม ในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 240 คน เป็นเด็กไทยพุทธ 120 คน ไทยมุสลิม 120 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความซื่อตรงต่อหน้าที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน และความเกรงใจ ผลปรากฏว่า เด็กหญิงมีความซื่อตรงต่อหน้าที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน และความเกรงใจสูงกว่าเด็กชาย

ความกตัญญูทดเวท

โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่นๆ (โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่นๆ 2525 : 51-52) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "จริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษา สังกัดสถานศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง และปริญญาตรี ปีการศึกษา 2522 จากทุกภาคของประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความกตัญญูทดเวทของกลุ่มอาจารย์อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ กลุ่มอาจารย์เลือกปฏิบัติในลักษณะที่พึงประสงค์ถึงร้อยละ 73 และของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี กล่าวคือ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ นักศึกษาเลือกปฏิบัติในลักษณะที่พึงประสงค์ร้อยละ 69 ทั้งนี้จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60

ฉลวยศรี มีใจเย็น (ฉลวยศรี มีใจเย็น 2526 : 61-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การทดลองใช้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูทดเวทของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีการพัฒนาจริยธรรมด้านความกตัญญูทดเวทแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมในด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความกตัญญูทดเวท ที่กล่าวมาแล้วนั้น พอจะกล่าวได้ว่า จริยธรรมเหล่านี้เป็นพื้นฐานของความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม และความสงบสุข ในสังคม กล่าวคือ ความมีระเบียบวินัย ทำให้คนที่มีจริยธรรม เป็นผู้ที่สามารถควบคุมความประพฤติ และปฏิบัติตนได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ขอบบังคับ ขอบตกลง กฎหมาย และศีลธรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม ส่วนความซื่อสัตย์ ก็เป็นจริยธรรมที่จะเป็นตัวกำกับ ให้ผู้ที่มีจริยธรรมค่านี้นั้นเป็นผู้ที่รู้จักประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่เหมาะสม ตรงต่อความเป็นจริง คือ ปฏิบัติตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น สำหรับความกตัญญูทดเวทนั้นก็จะเป็นจริยธรรมที่ทำให้ผู้ที่มีจริยธรรม

ในด้านนี้เป็นผู้ที่มีความน่ารัก น่ารัก ของผู้ใหญ่ ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้ที่ได้รู้จักพบเห็น
ทั่วไป เพราะคนที่มีจริยธรรมในด้านการกตัญญูต่อผู้อื่นนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้จักบุญคุณของผู้
มีอุปการคุณ และรู้จักตอบแทนบุญคุณต่อคนหรือสิ่งที่มีบุญคุณนั้น ๆ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้
จึงได้นำเอาจริยธรรมทั้ง 3 ด้านดังกล่าว มาเป็นเนื้อหาในการศึกษาดังความสัมพันธ์
ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม เพราะเห็นว่า
จริยธรรมเหล่านี้เป็นจริยธรรมหลัก ที่ทำให้เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดรวบยอด

เอลไอนด์ (Elkind. 1961 : 551-556) ได้ศึกษาพบว่า ชายวัย 16-19 ปี
เรียนรู้ความคิดรวบยอดได้มากกว่าหญิงในวัยเดียวกัน สำหรับอาเชอร์ (Archer.
616-620) ได้พบว่า การเรียนรู้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสและสี่เหลี่ยม
คานชาน ชายเรียนรู้ได้ง่ายกว่าหญิง ส่วน คิง (King. 1961 : 240-252) ได้
ศึกษาพบว่า ความคิดรวบยอดในวิชาวิทยาศาสตร์ของเพศชายกับเพศหญิง ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย มีความแตกต่างกัน แต่ในระบอบอายุ 10 ปี เพศชายกับเพศหญิงมีความคิด-
รวบยอดไม่แตกต่างกัน

ออสเลอร์ และทรันท์แมน (Osler and Trantman. 1961 : 9-13) ได้
ศึกษาพบว่า เด็กที่มีสติปัญญาปกติ เรียนรู้ความคิดรวบยอดโดยวิธีสัมพันธ์กับการตอบสนอง
สิ่งเร้า ส่วนเด็กที่มีสติปัญญาสูง เรียนรู้ความคิดรวบยอดโดยวิธีตั้งสมมติฐาน

สมชาย วัฒนากุล (สมชาย วัฒนากุล 2516 : 56-60) ได้ศึกษาพบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเลขคณิต มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสร้างความ
คิดรวบยอดชนิดสังเคราะห์ลักษณะ (Conjunctive concept formation) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถในการสร้างความคิด-
รวบยอดไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความสามารถในการ

สร้างความคิดรวบยอดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพค้าขายและรับราชการ ทำคะแนนได้สูงสุด รองลงมาได้แก่นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง และนักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรรมทำคะแนนได้น้อยที่สุด

ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูทดแทน ซึ่งถ้านักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจริยธรรมเหล่านี้ ก็หมายความว่า นักเรียนจะสามารถให้คำจำกัดความได้ว่า แต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมทั้งกล่าวหมายถึงอย่างไร การกระทำหรือพฤติกรรมอย่างไร จึงจะเรียกได้ว่าเป็นความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และความกตัญญูทดแทน และในขณะที่เดียวกันก็สามารถบอกได้ว่า การกระทำหรือพฤติกรรมอย่างไร ไม่เป็นความมีระเบียบวินัย ไม่เป็นความซื่อสัตย์สุจริต และไม่เป็นการแสดงความกตัญญูทดแทน ซึ่งถ้านักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจริยธรรมเหล่านี้ถูกต้องแล้ว น่าจะส่งผลไปถึงการกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนที่แสดงออกมาได้อย่างถูกต้อง แต่ในเรื่องนี้ยังไม่มีรายงานการวิจัยใดที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโดยตรง ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและคิดว่าน่าจะมีองค์ประกอบในท่านอื่น ๆ อีก ที่จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน จึงได้นำเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศของนักเรียน อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ของผู้ปกครอง นักเรียนมาศึกษาในครั้งนี้นี้ด้วย เพื่อที่จะได้ทราบว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดและพฤติกรรมทางจริยธรรมหรือไม่อย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม และพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน

3. นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง จะมีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม และพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ 11 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งหมดจำนวน 2,326 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งการสุ่มเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. สุ่มโรงเรียน จาก 11 โรงเรียนมาร้อยละ 50 ได้จำนวน 6 โรงเรียน
2. สุ่มนักเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มมาได้จำนวน 6 โรงเรียน โดยสุ่มนักเรียนร้อยละ 25 ต่อโรงเรียน (แบ่งชายและหญิง) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 325 คน เป็นชาย 165 คน หญิง 160 คน

ตาราง 1 แสดงโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
1	ชลราษฎรอำรุง	56	38	94
2	โพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร	12	28	40
3	บ้านโป่ง "อุตสาหกรรมนุเคราะห์"	21	21	42
4	พนัสพิทยาคาร	40	41	81
5	ศรีราชา	19	17	36
6	สัทธิพิทยาคม	17	15	32
	รวม	165	160	325

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบทดสอบความคิดรวบยอดทางจริยธรรม และพฤติกรรมทางจริยธรรม 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของตัวนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดรวบยอดทางจริยธรรม 3 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูทดแทน จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำเอาแบบทดสอบความคิดรวบยอดของ นุบผา เรืองรอง (นุบผา เรืองรอง 2525 : ไม่มีเลขหน้า) ที่สร้างไว้มาปรับปรุงและดัดแปลงให้เหมาะสม และนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งเน้นใน 3 ด้าน
เช่นเดียวกัน จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำเอาแบบทดสอบของ โอฬาร
โรจนทริฎ และคนอื่นๆ (โอฬาร โรจนทริฎ และคนอื่นๆ 2525 : 283-303) มาปรับปรุง
และดัดแปลงให้เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้

ลักษณะของแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความ หรือเติมค่าลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของ
ตัวผู้ตอบให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด หรือ
เติมค่าลงในช่องว่างให้ชัดเจน

1.1 เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

1.2 ผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ได้

1.3 อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการ
☐ ค้าขายหรือนักธุรกิจ
☐ เกษตรกร
☐ รับจ้างและอื่น ๆ

1.4 รายได้ของผู้ปกครอง

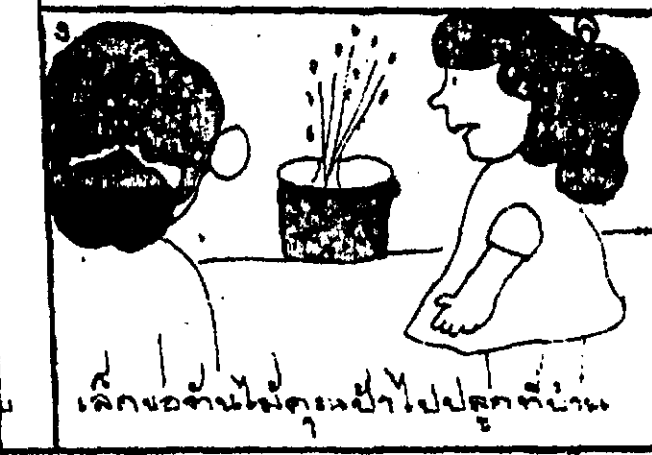
- ☐ ต่ำกว่า 2500 บาท
☐ ตั้งแต่ 2501 - 5000 บาท
☐ ตั้งแต่ 5000 บาท ขึ้นไป

1.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- ☐ ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
☐ ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
☐ สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความถนัดทางจริยธรรม โดยข้อคำถามและคำตอบแสดงเป็นรูปภาพ รูปภาพทางด้านการค้าขายเป็นรูปภาพและข้อความอธิบายการกระทำในภาพ อยู่ 3 เรื่อง แต่ละเรื่องจะแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมในเรื่องเดียวกัน (เป็นคำถาม) ทางด้านขวามือเป็นภาพตัวเลือก (คำตอบ) โดยมีภาพแสดงและข้อความอธิบายการกระทำในภาพอยู่ 4 เรื่อง แต่ละเรื่องจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ กัน หนึ่งในสี่ตัวเลือกนี้ จะแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมที่มีลักษณะร่วมกับภาพทั้ง 3 ทางด้านการค้าขาย

ให้นักเรียนเลือกคำตอบในภาพทางด้านการค้าขายที่ถูกต้อง เพียงคำตอบเดียว
จากภาพ ก. ข. ค. และ ง. นั้น

ตัวอย่างคำกราม. ▲▲ วัดความคิดรวบยอดด้านความซื่อสัตย์

นพยอมรับว่าไม่ได้ทำการบ้านมา

บอกช่วยหารูปดาวเทียมมาให้ดูตามที่บอกไว้

ทีมสวมนกระไฟระตัวใหม่มาให้ใหญ่ๆ

ตอบกล่าวขอบคุณพี่แดงที่ช่วยการบ้านให้

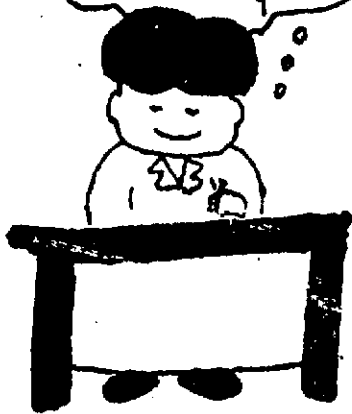

กล่ามานำใจตามที่นัดไว้

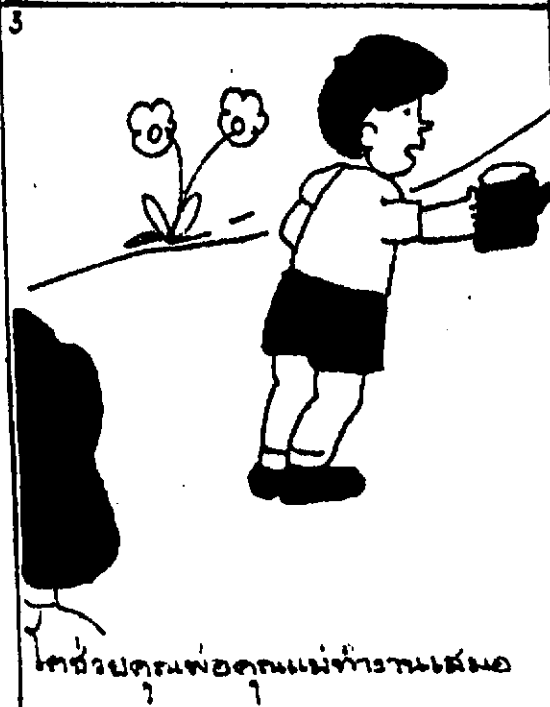

แม่ทำงานให้คนอื่นจนเหนื่อยเพื่อให้น้ำ
ดื่มให้สบาย เธอจึงรีบไปอาบน้ำให้

1 ชิมเป็นน้ำรดต้นไม้

ชิมเพื่อจะถามหาขนมว่าอร่อยหรือไม่

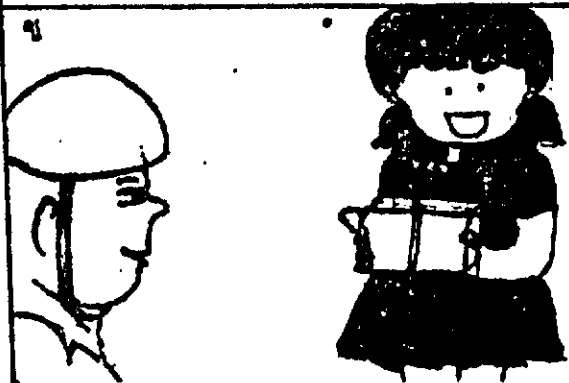
เขาช่วยคุณแม่รดต้นไม้ทำงานให้

ก

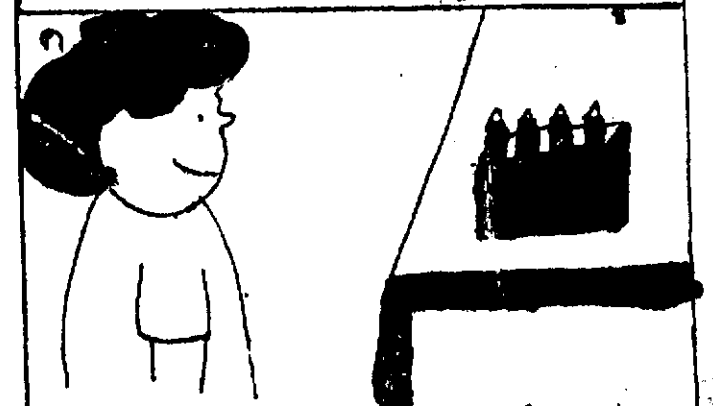
ทั้งเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย

ข

ปลาของขลุ่ยปีไหนมาช่วยนำข้าวของมาผู้
ที่เก็บช่วยเหลือปลาที่ปลาทูกระด้น

ค

ลูกปลาไม่กล้าจับกินแล้วกลัวจะกินได้

ง

ชิมช่วยบรรเทาความหิวที่มันทุกข์ร้อน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ โดยมีคำถามและคำตอบให้ นักเรียนเลือกตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน

ตัวอย่าง

๐ หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว สัญชัยและเพื่อน ต่างก็เดินทางกลับบ้านตามปกติ เพื่อนของสัญชัยบางคนก็เอาเสื้อออกมานอกกางเกง บางคนก็ปลดกระดุมเสื้อแบบอก บางคนก็เอารองเท้าแตะมาใส่ ถ้าท่านเป็นสัญชัยท่านจะทำอย่างไร?

- ก. เอาเสื้อออกนอกกางเกงตามเพื่อน ๆ
- ข. แต่งตัวนักเรียนอย่างเรียบร้อยจนกว่าจะถึงบ้าน
- ค. โกรธเพื่อน ๆ เหล่านั้น และจะไม่คบหาสมาคมด้วยต่อไป
- ง. ว่ากล่าวตักเตือนเพื่อน ๆ คุยตัวเอง

๐๐ สัมพันธ์กำลังสอบวิทยาศาสตร์ สวิตช์นั่งอยู่ใกล้ ๆ เห็นสัมพันธทำข้อสอบไม่ได้ จึงส่งกระดาษคำตอบให้ลอก ถ้าท่านเป็นสัมพันธท่านจะทำอย่างไร?

- ก. ไม่ยอมลอก ส่งกลับคืนทันที
- ข. รีบลอกโดยเร็ว แล้วส่งกลับคืน
- ค. เก็บกระดาษคำตอบนั้นไว้ แต่ไม่ลอก
- ง. ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบนั้น ปล่อยให้ปลิวไปตามลม

๐๐๐ ประเพณีวันสงกรานต์ จะมีการสาดน้ำกันสนุกสนานระหว่างเพื่อนฝูง และมีการร่อนน้ำผู่ใหญ่ อนุชาต้องเลือกกระทำเพียงอย่างเดียว ถ้าท่านเป็นอนุชา ท่านจะทำอย่างไร?

- ก. ไปร่อนน้ำผู่ใหญ่ เพื่อเป็นการแสดงความคารวะ
- ข. ฝากให้คุณพ่อรอบการวะแทน
- ค. ไปร่วมสนุกสนานกับเพื่อนฝูง เพราะนาน ๆ จะมีโอกาสเช่นนี้สักครั้ง
- ง. ตักสินใจไม่ถูก เลยอยู่บ้านไม่ไปไหนเลย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทั้งตอนที่ 2 และ 3 ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ ๐ คะแนน

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

เมื่อปรับปรุงแบบทดสอบทั้งสองฉบับแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข แล้วนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มศว บางแสน จำนวน 60 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR 20 (ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 165) ได้ค่าความเชื่อมั่น .6155

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบในโรงเรียนที่กำหนดด้วยตนเอง โดยติดต่อกับทางโรงเรียนไว้ล่วงหน้า และนำแบบทดสอบกลับคืนมาทั้งหมดด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาตรวจคำตอบของนักเรียน โดยให้คะแนนคำตอบตามที่กำหนด
2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรม กับ พฤติกรรมทางจริยธรรม
3. หาค่าความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรม โดยกำหนดให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ของนักเรียน และอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของชูว์รี วงศ์วัตนะ (ชูว์รี วงศ์วัตนะ 2525 : 226)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\sum XY$ แทน ผลรวมของคะแนน X กับคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X ยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y ยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากสูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์

(ชูศรี วงศ์รัตน์ 2525 : 230)

$$t = \frac{r \sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม

ไชสุกร (Snedecor, 1969 : 186)

$$Z = \frac{\frac{1}{2} \ln \frac{(1+r_1)(1-r_2)}{(1-r_1)(1+r_2)}}{\sqrt{\frac{1}{N_1-3} + \frac{1}{N_2-3}}}$$

เมื่อ	r_1	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ 1
	r_2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

4. ทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม ไรต์สูท (Snedecor. 1969 : 187)

$$\chi^2 = \frac{\sum (N_i - 3)w_i^2 - \left[\sum (N_i - 3)w_i \right]^2}{\sum (N_i - 3)}$$

เมื่อ w_i แทน $\frac{1}{2} \ln \left(\frac{1 + r_i}{1 - r_i} \right)$

r_i แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ i

N_i แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ i

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

Z แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Z - distribution

χ^2 แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน χ^2 - distribution

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาค้นคว้า เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม

2. แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามเพศของนักเรียน

4. แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

จากการศึกษา สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 325 คน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม

ตัวแปร	N	r	t
ความถี่รวมของทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม	325	.2414	4.4708**

$$t_{.01}(323) = 2.325$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่ามีสหสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .2414 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	r	t	Z
กลุ่มสูง	85	.1855	1.6789*	.5791
กลุ่มต่ำ	85	.1220	1.0925	

$$Z_{.05}(170) = 1.645$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของทั้งกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยกลุ่มสูงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ความแตกต่างของสหสัมพันธ์ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม
กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเพศชาย และเพศหญิง

เพศ	N	r	t	Z
ชาย	165	.2596	3.4321**	.8822
หญิง	160	.1654	2.1082*	

$$Z_{.05}(323) = 1.645$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม
กับพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักเรียนเพศชาย และเพศหญิงมีความสัมพันธ์กันทางบวก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับเพศชายและที่ระดับ .05 สำหรับเพศหญิงและ
พบว่าความแตกต่างของสหสัมพันธ์ของเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับ
พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่แยกแยะตามอาชีพต่างกัน

อาชีพแยกแยะ	N	r	t	W	χ^2
รับราชการ	39	.1501	0.9234	.1512	3.0833
ค้าขายหรือนักธุรกิจ	98	.111	1.0944	.1116	
เกษตรกร	112	.3166	3.5004**	.3279	
รับจ้างและอื่น ๆ	76	.2015	1.7697*	.2043	

$$\chi^2_{.05}(3) = 7.81$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ในแต่ละกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มที่ผู้ปกครองมีอาชีพ เกษตรกรรม และที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มรับจ้างและอื่น ๆ และพบว่าความแตกต่างของ สหสัมพันธ์ของทุกกลุ่มอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน

รายได้ของผู้ปกครอง	N	r	t	w	χ^2
รายได้ต่ำกว่า 2500 บาท	101	.3392	3.5878**	.3531	2.2603
รายได้ตั้งแต่ 2501-5000 บาท	157	.1813	2.3031*	.1840	
รายได้ 5000 บาทขึ้นไป	67	.2279	1.8870*	.2320	

$$\chi^2_{.05}(2) = 5.99$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันในแต่ละกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ ต่ำกว่า 2,500 บาท และที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 2,501-5,000 บาท กับกลุ่มผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 บาท ขึ้นไป และพบว่า ความแตกต่างของ สหสัมพันธ์ของทุกกลุ่มรายได้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงความแตกต่างของสหสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรม
กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาคงกัน

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	N	r	t	w	χ^2
ระดับต่ำ	50	.2783	2.0074*	.2858	1.9801
ระดับกลาง	212	.2213	3.2885**	.2250	
ระดับสูง	63	.3752	3.1615**	.3944	

$$\chi^2_{.05}(20) = 5.99$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมของทางจริยธรรม
กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ มีความสัมพันธ์กัน
ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษา
ปานกลางและระดับสูง มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
และพบว่า ความแตกต่างของสหสัมพันธ์ของทุกกลุ่มระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างสหสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อาชีพ ของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 325 คน

เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดทางจริยธรรม ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของ บุบผา เรืองรอง (บุบผา เรืองรอง 2525 : ไม่มีเลขหน้า) และแบบทดสอบวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของ โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่น ๆ (โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่น ๆ 2525 : 263-303) โดยที่ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทำการทดสอบนักเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรม โดยวิธี Pearson product moment correlation
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศที่ต่างกัน โดยใช้ Z-test
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาต่างกัน โดยใช้ χ^2 -test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์กันทางบวก
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่รวมยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม พบว่า ความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความคิดรวบยอดดี และถูกต้องจะแสดงพฤติกรรมที่ดีและถูกต้องด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ นาคยา ภัทรแสงไทย (นาคยา ภัทรแสงไทย 2524 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดรวบยอดจะช่วยให้ผู้เรียน สามารถจัดประเภท สรุป และมองสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะร่วมกันมากกว่าสิ่งที่มองแยกกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตีความข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยกระบวนการคิด การเรียนรู้เชิง วิทยาศาสตร์ เมื่อผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปได้ ข้อสรุปนั้นก็จะกลายเป็นหลักการของ ความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ และเชื่อมโยงกับสิ่งอื่น ๆ ได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ ดี เซคโค (De-Cecco. 1969 : 350-353) ที่กล่าวว่า ความคิดรวบยอดทำให้ คัดสินใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ การมีความคิดรวบยอดที่ถูกต้องและกว้างขวางก็เท่ากับการ รู้จักแก้ปัญหาตนเอง

2. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าความคิดรวบยอดและพฤติกรรมทางจริยธรรมนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ได้จากการอบรมสั่งสอน โดยเฉพาะจากพ่อแม่และครู

อาจารย์ซึ่งนักเรียนจะยึดถือเป็นแบบฉบับ และนำไปประพฤติปฏิบัติ และจากผลการวิจัยของ เพร้าพรณ ประพิตรภา (เพร้าพรณ ประพิตรภา 2510 : 54) พบว่า เชื้อชาติและการอบรมสั่งสอนบุตรหลานด้วยวิถีคล้ายคลึงกัน จะทำให้บุคลิกภาพของชนชาตินั้น ๆ ใกล้เคียงกัน ดังนั้นไม่ว่าเด็กจะมีพื้นฐานทางสติปัญญาแตกต่างกันอย่างไร ก็ไม่น่าจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน

3. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเพศชาย และเพศหญิง

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาแผนใหม่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งชายและหญิง ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาและปลูกฝังด้านจริยธรรมทั้งในโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างเท่าเทียมกัน อันสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วณี ออมสิน (วณี ออมสิน 2522 : 80) ซึ่งศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชายและหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นย่อมหมายถึงว่า ความแตกต่างกันด้านเพศไม่มีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมและพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน

4. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของตัวแปรที่เกี่ยวกับอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของตัวแปรที่เกี่ยวกับ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกตัวแปร ซึ่งไม่สอดคล้องกับ

สมมติฐาน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วณี ออมสิน (วณี ออมสิน 2522 : 60) สุพัตรศรี ชุมทรัพย์ (สุพัตรศรี ชุมทรัพย์ 2522 : 79) และ สุรณี จุติคำรงค์พันธ์ (สุรณี จุติคำรงค์พันธ์ 2522 : 63) ซึ่งศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ในภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง และระดับต่ำ มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่สังคมไทยโดยทั่วไปยึดถือ และปฏิบัติสืบต่อกันมานั้น มักเคารพ เชื่อฟังในตัวของบุคคล เคารพผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส (ไพฑูริย์ ช่างเรียน 2514 : 10) ลักษณะนิสัยเช่นนี้ ได้รับการอบรมสั่งสอน และปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กและติดตัวจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยทั้งในเมืองและชนบทซึ่งมีความแตกต่างกันในด้าน อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ย่อมมีการอบรมสั่งสอนไม่แตกต่างกัน จึงส่งผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรม และพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีความแตกต่างกันทางด้านอาชีพ รายได้ และระดับ การศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ในการจัดการศึกษาควรฝึกอบรมสั่งสอนเด็ก โดยเน้นในเรื่อง การสร้างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมเป็นอันดับแรก และสำคัญที่สุด เพราะเมื่อเด็กมีความคิดรวบยอดทางจริยธรรมที่ดีแล้ว จะส่งผลต่อพฤติกรรมทางจริยธรรม ที่ดีด้วยนั่นเอง
2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน กล่าวคือ สิ่งสำคัญที่สุดคือการสอน การอบรม ตลอดจนการปรับปรุงวิธีการสอน การจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้เข้าใจถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรม เพื่อสร้างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมอย่างแท้จริง นอกจากนี้

สิ่งที่ควรระลึกไว้เสมอในการสร้างและปลูกฝังความคิดรวบยอดทางจริยธรรมแก่เด็ก คือ การฝึกฝนอบรม ควรจะได้ใช้วิธีการที่เหมาะสมกับเหตุการณ์และวัยของเด็ก ไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างครู เด็ก และพ่อแม่ ตลอดจนทัศนคติในการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง มีเหตุผล และมีพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงาม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

จากการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ของนักเรียน ตลอดจนอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ไม่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดทางจริยธรรม กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตจังหวัดชลบุรีนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นถ้าจะมีการศึกษาในด้านนี้ต่อไปควรจะได้มีการขยายการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปร และกลุ่มตัวอย่างให้กว้างขึ้นกว่าเดิม หรือให้กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมให้มากกว่านี้ เป็นต้นว่า

3.1 ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีสภาพแวดล้อมทางถิ่นที่อยู่อาศัยต่างกัน เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ สงขลา เป็นต้น

3.2 เพิ่มการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของจริยธรรมในด้านอื่น ๆ อีก เช่น ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความสามัคคี เป็นต้น เพื่อจะได้ครอบคลุมเนื้อหาของจริยธรรมในทุก ๆ ด้าน

3.3 ศึกษาเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนอาชีวะ หรือประชาชนในอาชีพต่าง ๆ กัน เช่น เกษตรกร พนักงานขับรถ ตำรวจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา หาสิตะพันธ์ "วินัยในตนเอง" กรมสามัญศึกษา ชุมนุมทางวิชาการ โรงพิมพ์
คุรุสภา 2510, 305 หน้า
- ชม ภูมิภาค ชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม เจริญวิทย์การพิมพ์ 2525, 331 หน้า
- ชาลี ลัทธิ การศึกษาเรื่องคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีบางประการของเด็กชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2507, 344 หน้า อัดสำเนา
- ฐิษฐ์ อ่อนโคกสูง จิตวิทยาการศึกษา วรวิทย์การพิมพ์ 2516, 209 หน้า
- ฐิษฐ์ วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเกี่ยวกับการวิจัย โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล
2525, 252 หน้า
- ดวงเคื่อน พันธุนาวิน จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา ไทยวัฒนาพานิชจำกัด
2524, 120 หน้า
- ดวงเคื่อน พันธุนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉินก จริยธรรมของเยาวชนไทย
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 344 หน้า อัดสำเนา
- ถาวร รอดเทศ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการคิดหาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์
กับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2523, 109 หน้า อัดสำเนา
- ประเทิน มหาชนธ์ คู่มือการอบรมนักเรียน โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ"
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน (ไม่มีเลขหน้า)
- ปาริชาติ นาคอ้อม การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ปรียุณานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,
178 หน้า อัดสำเนา
- พุทธทาสภิกขุ "การชำระรักษาและการเผยแพร่จริยธรรม" แนะแนวจริยธรรม
โรงพิมพ์บริษัทศิริพัสดุ 2505, 185 หน้า

- เพราพรรณ ประพิตรภา การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผลกับการอบรม
สั่งสอนของบิดา-มารดา ตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทยและวัยรุ่นจีน วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 96 หน้า อักส่าเนา
- ภัทรา นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีล 5 ความรู้สึกกับนิคชอบ
วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 175 หน้า อักส่าเนา
- เมธิ โพธิพัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์
และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2523, 96 หน้า อักส่าเนา
- โรน่าน อรุณรังษี ความรับผิดชอบทางจริยธรรมเป็นความจำเป็นในการพัฒนาประเทศ
 โรงพิมพ์เจริญธรรม 2509, 114 หน้า
- ลวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา วิกิจการพิมพ์
 2524, 267 หน้า
- วดี ออมสิน พัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 127 หน้า
 อักส่าเนา
- วรรณิ วัชรธรรม การศึกษาเปรียบเทียบ ความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์และ
ความรู้สึกกับนิคชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย เด็กไทยเชื้อชาติจีน วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 70 หน้า อักส่าเนา
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2515,
 161 หน้า
- วิเชียร พงษ์ประเสริฐ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2526, 140 หน้า อักส่าเนา

วิทย์ วัชรเวทย์ จริยศาสตร์เบื้องต้น โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2520, 98 หน้า
 วิรัช จาณอนม เปรียบเทียบการศึกษาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์ และการศึกษา
เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับอายุ 13 และ 15 ปี ในกรุงเทพมหานคร
และในชนบท ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2520, 73 หน้า อักส่าเนา

วีระวรรณ บามระทิศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ กศ.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2522, 67 หน้า อักส่าเนา

วิวัฒน์ อัสวานิชย์ ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเอง กับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย
 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 61 หน้า
 อักส่าเนา

สไบชก พูลนวม ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ ปรินิพนธ์
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 57 หน้า อักส่าเนา
 สาโรช บัวศรี และคณะ การฝึกความรับผิดชอบ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย
 โรงพิมพ์บรรหาร 2505, 66 หน้า

สุรเชษฐ์ มาเหรัมย์ อิทธิพลของการศึกษาเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน
 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 91 หน้า
 อักส่าเนา

สุริยงค์ อัยรักษ์ ความซื่อตรงต่อหน้าที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน ความเกรงใจของเด็กไทยพุทธ
และเด็กไทยมุสลิม ในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการ
 ศึกษา ประสานมิตร 2517, 96 หน้า อักส่าเนา

สุริยา เหมตะศิลป์ ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม ระดับสติปัญญา และการยอมรับตนเอง
ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2521, 46 หน้า อักส่าเนา

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายได้เฉลี่ยของประชากร
ต่อครัวเรือน ต่อเดือน ปี พ.ศ. 2522, อักสำเนา
- อรพินท์ นาคประสิทธิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมแห่ง
พลเมืองดี ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2518, 47 หน้า อักสำเนา
- อนันต์ ศรีโสภาก สถิติเบื้องต้น โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2521, 396 หน้า
- อาคม จันทรสุนทร การสอนความคิดรวบยอดและหลักการ คุรุปริทัศน์ 2522,
4(8), 47-52
- อุบล เรียงสุวรรณ ผลการวิจัยทางการศึกษา การประชุมวิชาการครั้งที่ 17 ภาควิชา
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงพิมพ์ ป. สัมพันธ์พานิช
2522
- อุษา หัซชะวณิช ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม ความถนัดทางภาษา และการควบคุม
ภายในภายนอก ของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 36 หน้า
- เอกวิทย์ ณ ถลาง "จริยศึกษาคือยอดของการศึกษา" แนวการอบรมจริยศึกษาของ
โรงเรียน 2506, 109 หน้า
- Ausubel, David P. Ego Development and the Personality. New York,
Grune & Stration, Inc., 1965. 564 p.
- Bloom, Benjamin S., Taxonomy of Education Objectives. Affective Domain,
David McKay Co., New York, 1961. 196 p.
- Bull, Norman J. Moral Education. London, Routledge & Kagan Paul,
1969. 303 p.
- Bryan, James H. and Perry London. "Altruistic Behavior by Children"
Psychological Bulletin. 73 : 200-211, March 1970.
- De-Cecco, John P. The Psychology of Learning and Introduction. 2nd
ed. New Jersey, Practice-Hall, Inc. 1974. 445 p.

- Edwards, Allen L. Experimental Design and Psychological Research. New York, Holt Rinehart and Winston, 1960, 389 p.
- Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952, 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill, Inc., 1971. 492 p.
- Gill, L.T. "Some Norm Intellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Student" Journal of Education, 1962, p.144-149.
- Good, Cater V. Dictionary of Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969, 445 p.
- Goodwin, William L. and Herbert L. Klausmeir An Introduction to Educational Psychology. New York, Harper & Row Publishers, 1975, 245 p.
- Guilford, J.F. Fundamental Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill, Inc. 1965, 605 p.
- Kohlberg, L. Sex Difference in Morality in E.E., Maccoby (ed.) Sex Role Development. New York, Social Science Research Council, 1964, 420 p.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Boston, Houghton Mifflin Company, 1956, 3939 p.
- Piaget, Jean. The Moral Judgement of the Child. New York, Collier Books, 1962, 410 p.
- Ralph, Cordier W. What School Children Learn Through Social, The Elementary School Journal. 1968, 69(2) p.61-62.
- Seidman, Jerome M. The Child, A Book of Reading. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1962, 674 p.
- Snedecor, George W. Statistical Methods. Ames, Iowa, U.S.A. The IOWA STATE UNIVERSITY Press. 1969, 593 p.
- White, William F. Psychosocial Principle Applied to Classroom Teaching. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969, 228 p.
- Wiggins, Jerry S. and others. The Psychology of Personality Reading. Addison-Wesley, 1971, 705 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียนผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่ต้องการทราบความคิดรวบยอดของนักเรียนใน
ด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริตและความกตัญญูทดแทน โดยคำถามและคำตอบ
แสดงเป็นรูปภาพ รูปภาพทางด้านซ้ายมือจะเป็นรูปการ์ตูน และข้อความอธิบายการกระทำ
ของการ์ตูนอยู่ 3 เรื่อง แต่ละเรื่องนั้นภาพการ์ตูนจะแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมใน
เรื่องเดียวกัน เป็นคำถาม(ปัญหา) ทางด้านขวามือเป็นคำตอบโดยมีภาพการ์ตูน และ
ข้อความอธิบายการกระทำของการ์ตูนอยู่ 4 เรื่อง แต่ละเรื่องจะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน
กัน 1 ใน 4 เรื่องนั้นจะแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมที่มีลักษณะร่วมกับภาพทั้ง 3 ภาพ
ทางด้านซ้ายมือ

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบที่ต้องการทราบการกระทำของนักเรียนที่มีต่อ
สถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนอาจจะประสบได้ในชีวิตประจำวัน

2. คำตอบของนักเรียนจะถือเป็นความลับ ใช้เฉพาะในการทำวิจัยเท่านั้น
ไม่มีผลต่อการเรียน การสอบใดสอบตก หรือได้คะแนนมาก คะแนนน้อย ฉะนั้นขอให้
นักเรียนตอบตามความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกของนักเรียนโดยแท้จริง และตอบ
ให้ครบทุกข้อ ทุกตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของนักเรียน

จงขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
หรือเติมคำลงในช่องว่างให้ชัดเจน

1.1 เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

1.2 ผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ได้.....

1.3 อาชีพผู้ปกครอง

☐ รับราชการ

☐ ค้าขายหรือนักธุรกิจ

☐ เกษตรกรรม (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน, เลี้ยงสัตว์ขาย)

☐ รับจ้างและอื่น ๆ

1.4 รายได้ของผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่า 2,500 บาท

☐ ตั้งแต่ 2501 - 5000 บาท

☐ ตั้งแต่ 5000 บาทขึ้นไป

1.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

☐ ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

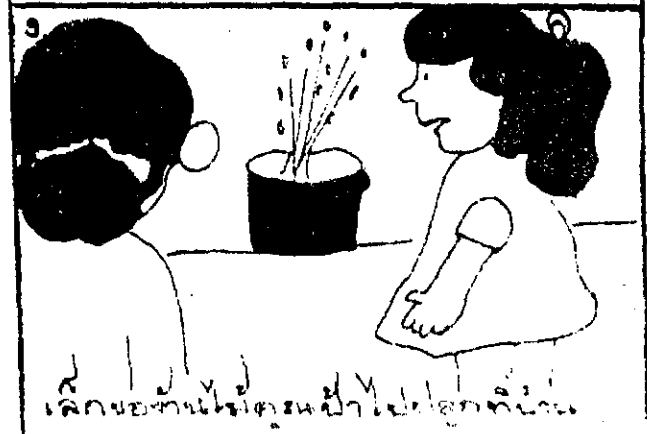
☐ สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป

ตอนที่ ๒

ให้นักเรียนเลือกคำขอบจากภาพ ก, ข, ค และ ง ทางด้านขวามือ
เพียง 1 ภาพ โดยให้ภาพที่นักเรียนเลือกคอบนั้นมีความหมายตรงกับ
ภาพทางด้านซ้ายมือ

ตัวอย่างคำถาม 1. วัดความคิดรวบยอดทฤษฎีความมีระเบียบวินัย

ตัวอย่างคำถาม 2. วัดความคิดรวบยอดด้านความซื่อสัตย์

แต่ยอมรับว่าไม่ได้ทำการบ้านมา

จี๋มวากรูปเสร็จตามที่ตั้งใจไว้

เออช่วยหารูปดาวเทียมมาให้ดูตามที่บอกคุณไว้

จี๋มวากอะไรไปตัวใหม่มาให้โหนงดู

รูกหาต้นไม้สวยๆไปปลูกที่บ้าน

ขอให้คุณนวดเพื่อผ่อนคลายความเครียด

กล้ามาหาใจตามที่นัดไว้

นี่สายเคเบิ้ลให้ชนมเอกน้อยๆ เมื่อน้ำ
สายไม่สมบูรณ์ เอกจึงรีบไปหาแม่ให้

ข้าพเจ้าเป็นห่วงคุณน้า

ข้าพเจ้าเห็นคุณน้ามาตามบ้านคุณน้าเสมอ

เขาช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานเสมอ

ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ช่วยเหลือ

ปลาน้ำของขวัญปีใหม่มาจนพรจรรย์จระผู
ที่เคมช่วยเหลือปลาที่ปลาถูกจับ

ลูกปลาไม่กล้าหนีจับกินสัตว์อื่นของพี่น้าใช้

ข้าพเจ้าช่วยคุณน้าดูแมวที่มันถูกไล่

เฉลยคำตอบตัวอย่าง

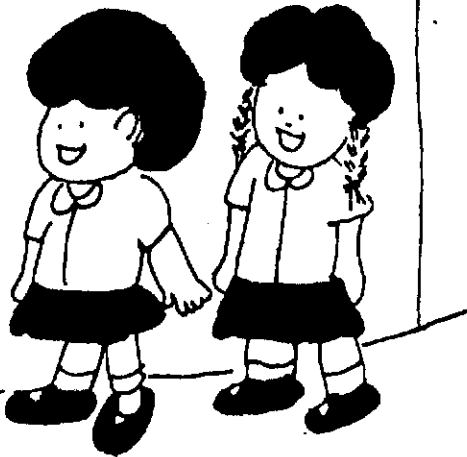
1. ก ☒ ข ค ง
2. ก ข ค ☒ ง
3. ก ☒ ข ค ง

1

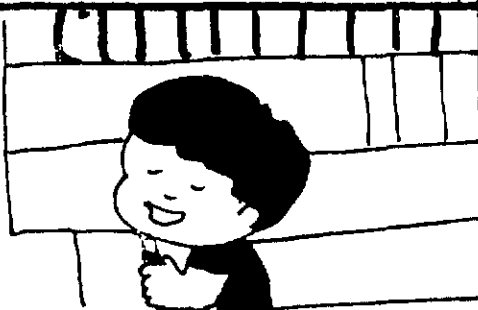
ไปท่อน้ำร้อนดูลูกเพื่อสำรวจในวันที่เรียนวิชาลูก-เสือ

2

ได้กรอจนการประชุมเสร็จจึงออกมาจากห้องประชุม

3

กำหนดอ่านหนังสือในหนังสือสมุดเขียน

ก

โก๊ะโก๊ะโก๊ะเรียนกบนี่มันดัง

ข

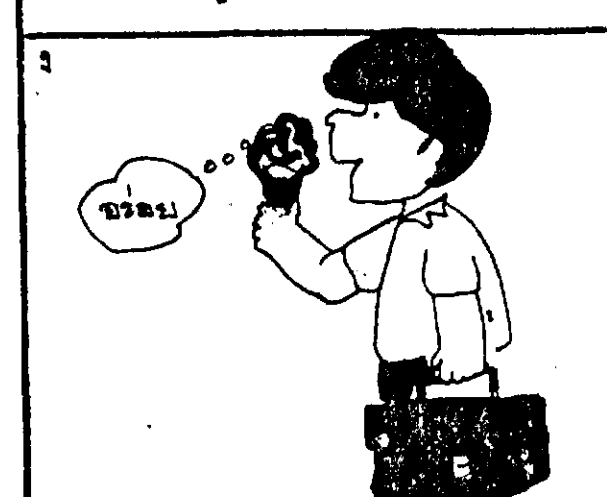
พี่แดงซื้อตัวผ่านประตูก่อนเข้าไปเห็นพี่ส่วนตัว

ค

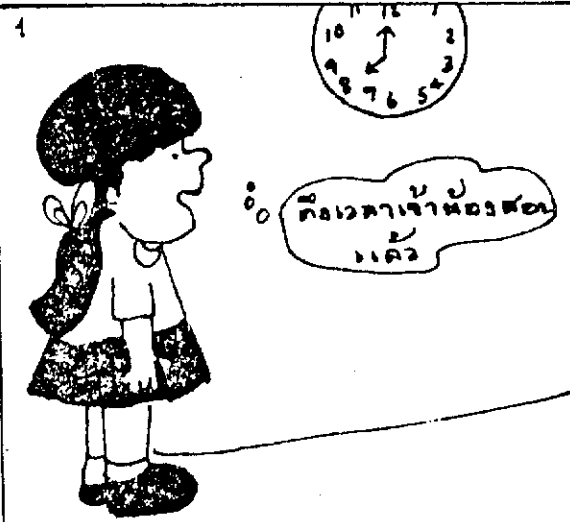

น้องจันทิมาคุยกับน้องอโหะ นอเบ็ระอโหะ

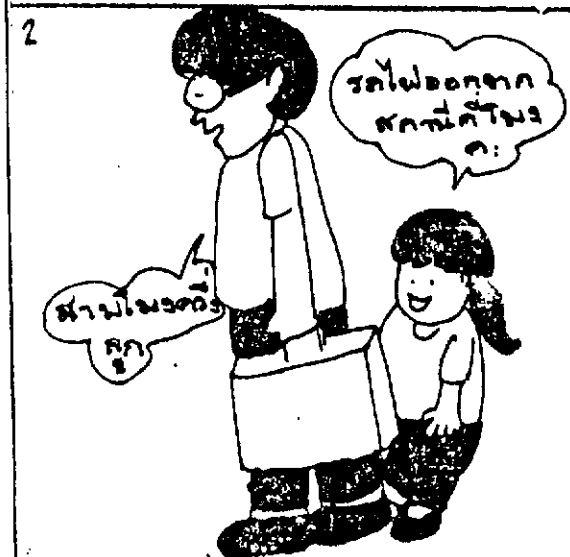
ง

กระเป๋ารถเข็นฉันเก็บค่ารถไปซื้อ โทงคิโ

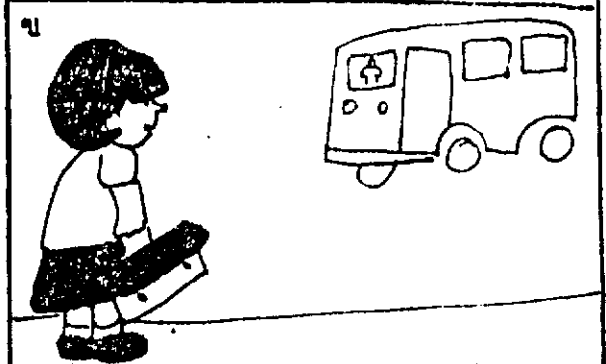
ก็เข้าห้องสอนตรงเวลาที่ครูกำหนด

คุณพ่อกับคุณแม่มาถึงสถานีเวลาสามโมงครึ่ง

ฉันนั่งพบเฒ่าเวลาเที่ยงสาม

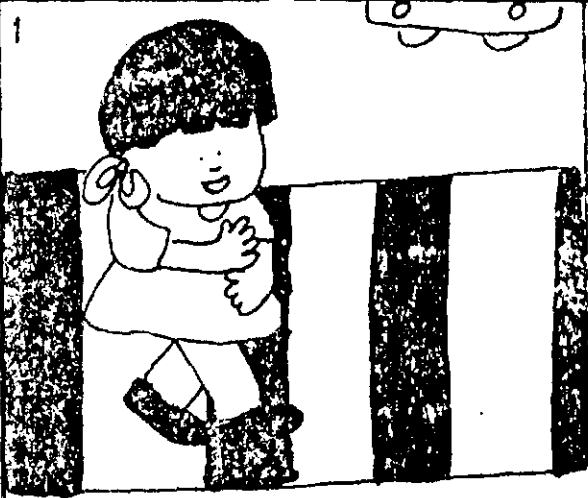
รถนี้ก็เรียนมาตั้งแต่เล็ก

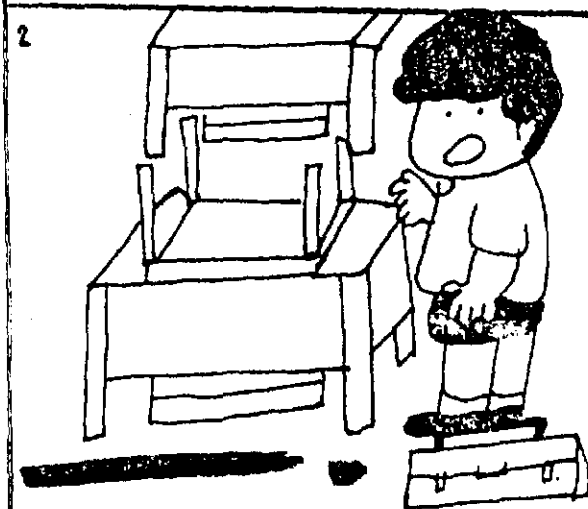
ก็ขอเขียนปากกาก็ให้มาใช้แล้วนำไป

ก็ขอซื้อปากกาก็ให้มาใช้แล้วนำไป

1
น้อยเข้ามาถนนทางม้าลาย

2
เพื่อเด็กเรียนแล้วอย่ายกเก้าอี้ไว้บนโต๊ะ
ตามข้อจำกัดของเพื่อนทุกคน

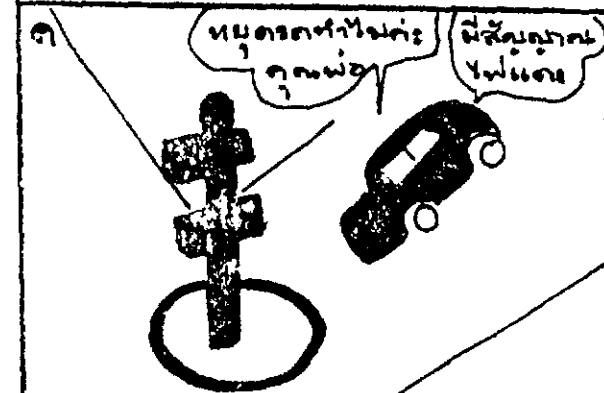
3
เพื่อที่จะได้จอดรถตามจุดจอด

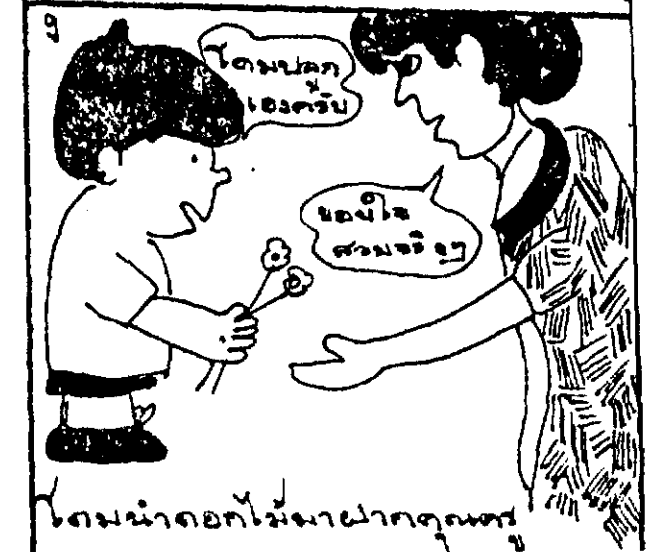
ก
ค่อยไปเยี่ยมเก๊ที่โรงพยาบาล

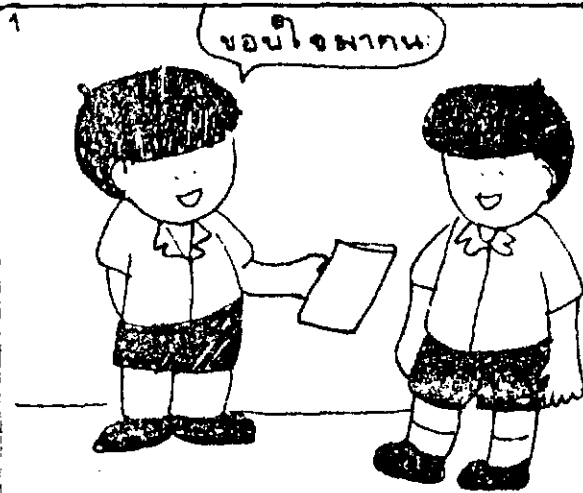
ข
เท่าไรก็ได้เมื่อสอนให้เด็กเห็น

ค
คุณพ่อจะมองหน้าคุณพ่อเมื่อเขาเปิดไฟ - แสง

ง
โตมปลูกอะไรดีให้มาฝากคุณพ่อ

จดหมายขอยืมสมุดของกลั่มมาไว้ใช้แล้วนำไปคืนตรงเวลาที่นัดหมาย

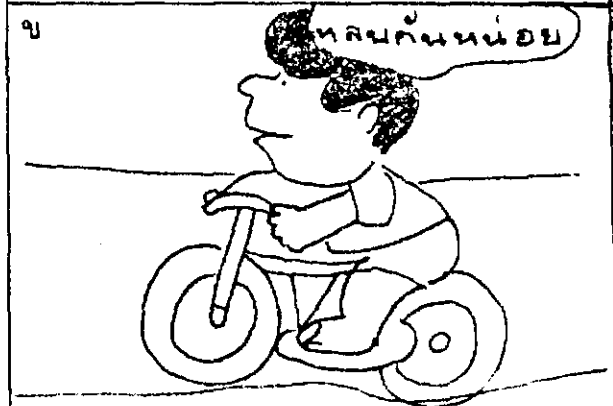
ทีมเล่นของเล่นแล้วนำไปเก็บ

ในวันแข่งขันกีฬาที่อยู่กับกลุ่มสเก็ตบอร์ด
จึงสวมเสื้อสเก็ตบอร์ด

อยากซื้อจักรยานคันใหม่

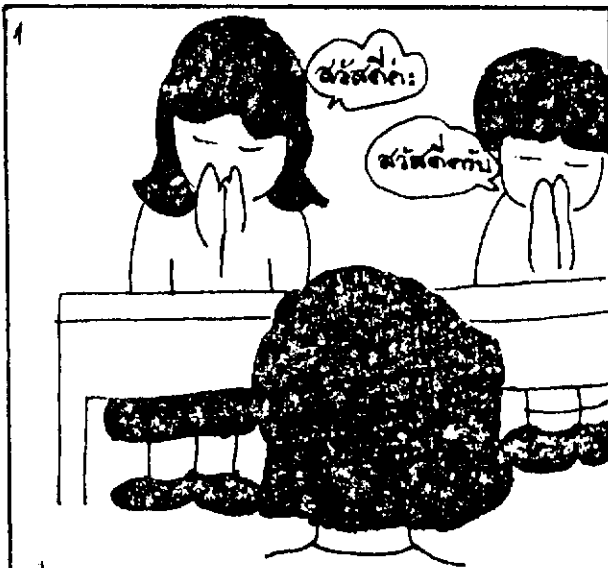
จักรยานคันนี้

อยากซื้อรองเท้าวิ่ง

จึงไม่เล่นฟุตบอลในสถานที่ที่โรงเรียน

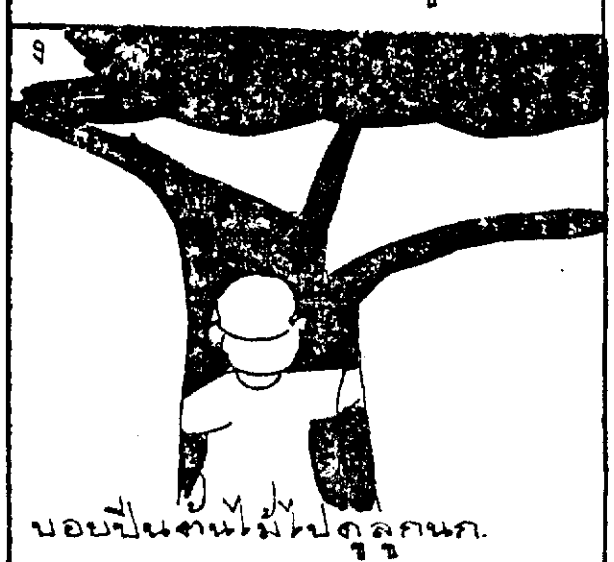
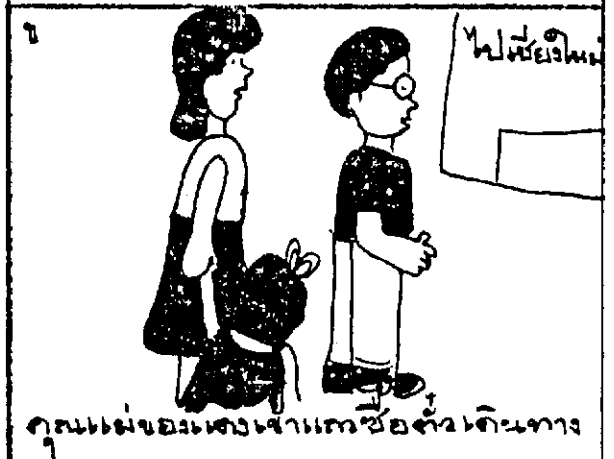
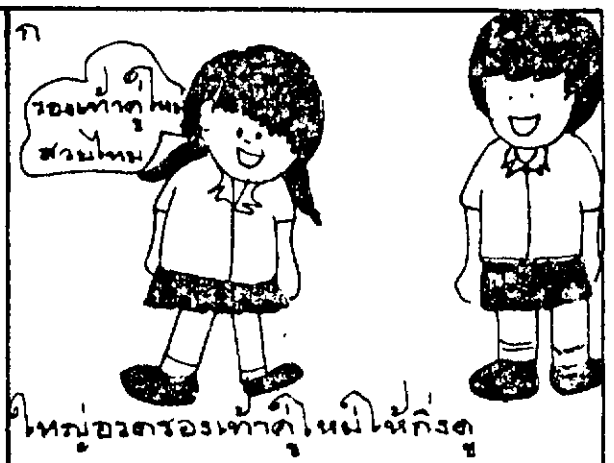
เมื่อคุณครูมาถึงนักเรียนก็เล่าว่าคำขวัญ

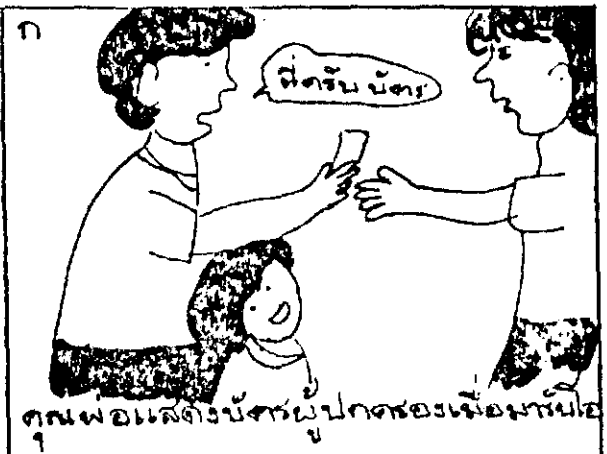
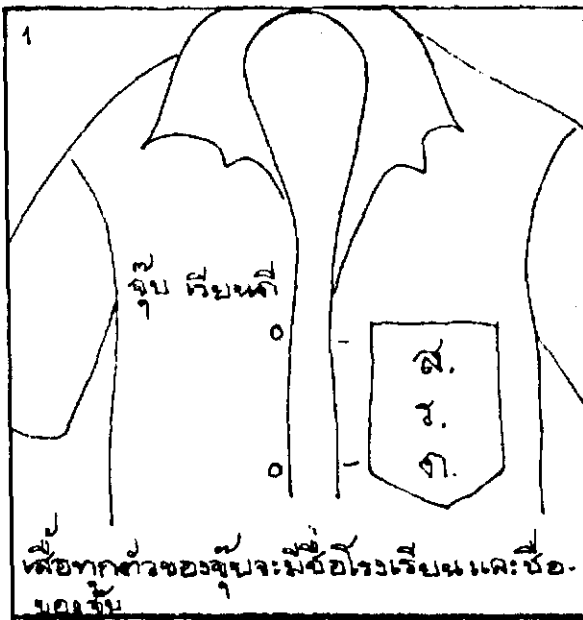

แก้อยู่ ป.3 แก่เกินไปไม่ได้

ขอผมขออนุสาวรีย์ก่อนออกจากห้องเรียน

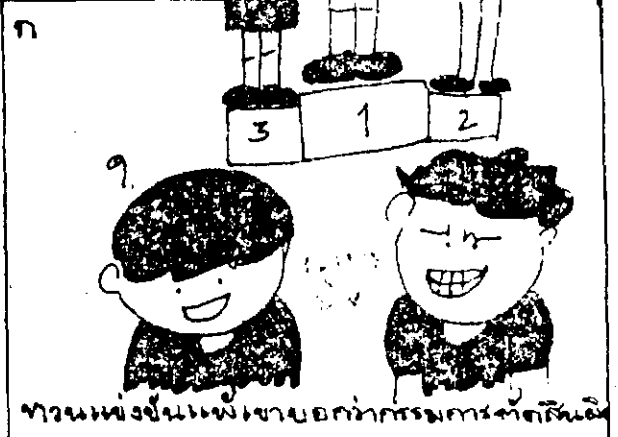
การขึ้นรถประจำทางที่ป้าย

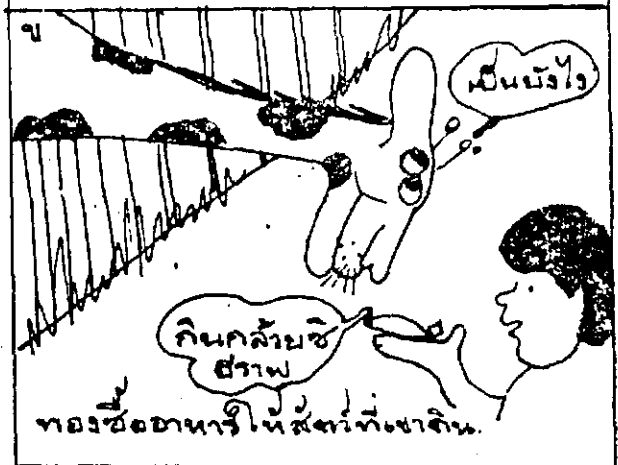
คือใช้สารให้ผลผลิตขึ้นหนึ่งตัวที่ให้ผลผลิต.

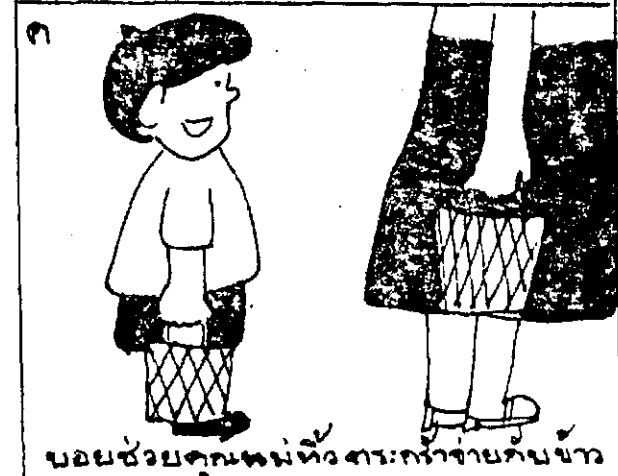
ได้ผลผลิตจากผลเรียนวิชาพล.

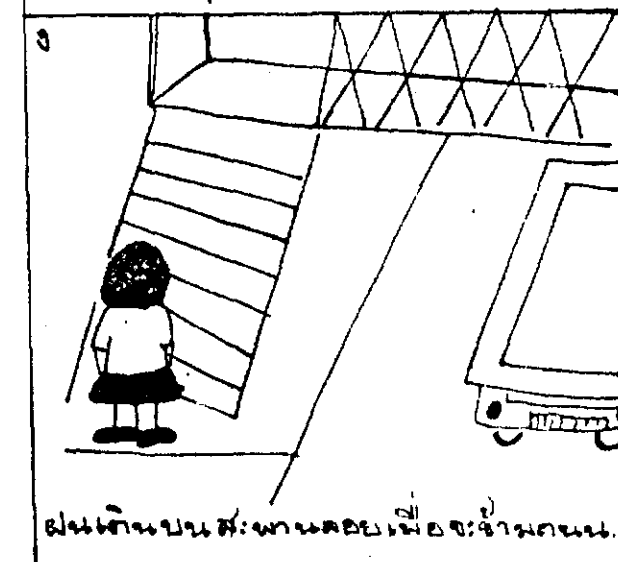
ทวนหนึ่งขึ้นเพื่อเขาบอกว่ากรรมการที่ตัดสิน

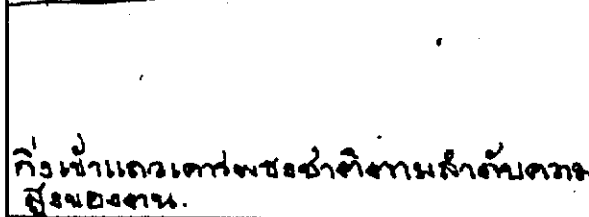
ทอดอาหารให้สัตว์ที่เขากิน.

บอยช่วยคุณพ่อหิ้วสาร: กราฟายกับข้าว

ฝนเก็บบนสะพานลอยเพื่อจะข้ามถนน.

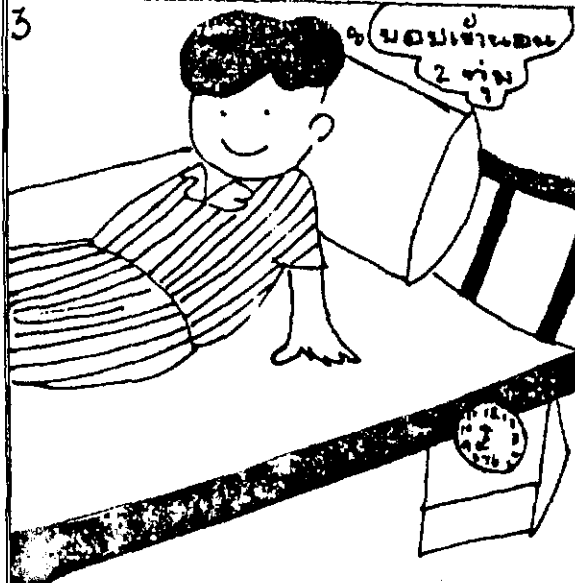

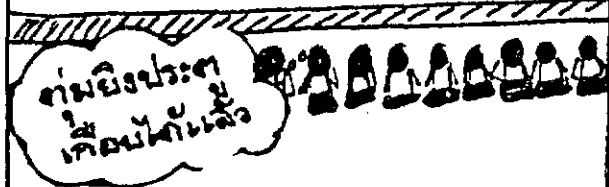
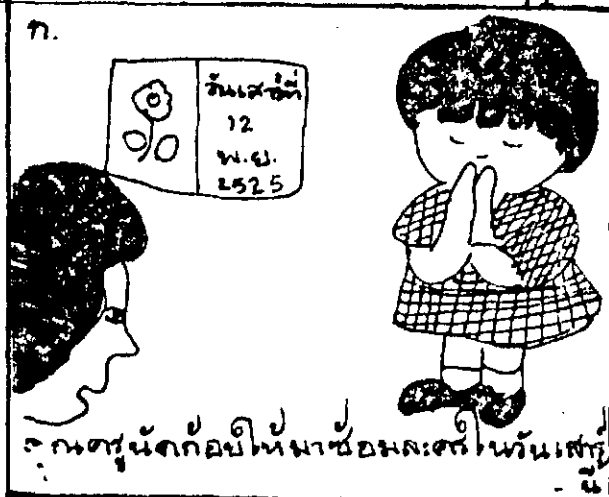
เออฝึกจนภาพของเรานี้ไปอยู่ 3 วัน เมื่อครบกำหนดก็นำมาขึ้น

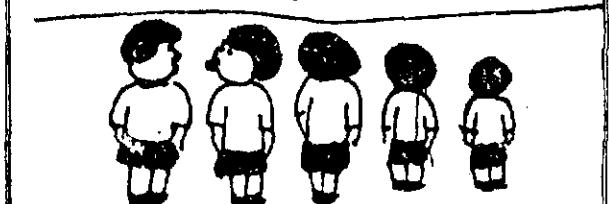
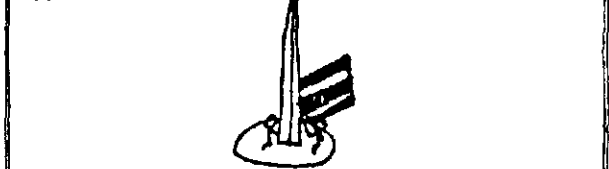
การมาเขียนคนใช้ที่โรงพยาบาลศาลาเวลาที่เราทำหน้า

บอยจากครูกันคุณเห็นว่าบอยจะเขียนคน เวลา 1 ชั่วโมง

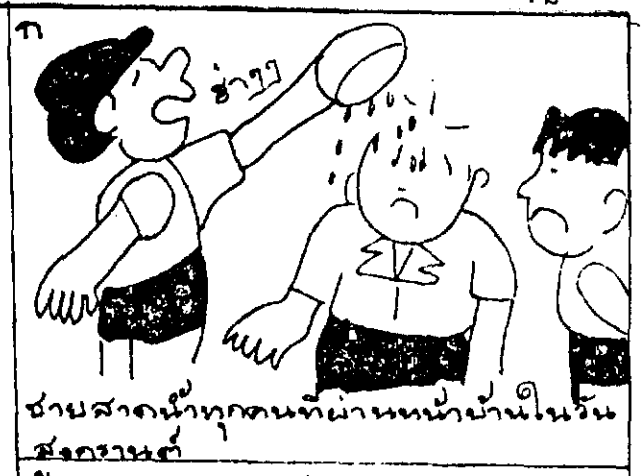
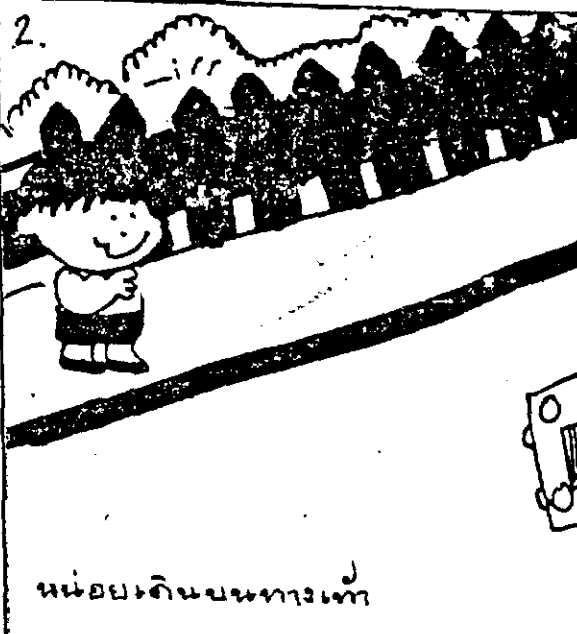
ไปไปไปให้กำลังใจกลุ่ม เมื่อกลุ่มเสร็จรับฟังบท

ก็ถึงกับกอดพุดคุยกันจนระเภาพธธชาติ

น้องช่วยคุณครูตามน้องขึ้นอนุบาล.

1

ขอฝากคุณหนูไปซื้อ
หนังสือ แม่ก็ซื้อจริงๆ

แม่เอาเงินไปซื้อหนังสือตามที่
ขอคุณน้าคุณแม่ไว้

2

ใครยังไม่ให้คำรับ
ครับ

เมื่อเขียนขึ้นรถประจำทางเขียน
ให้ฝากด้วยครับ

3

พี่แป๊ะให้ นิด
ดอก

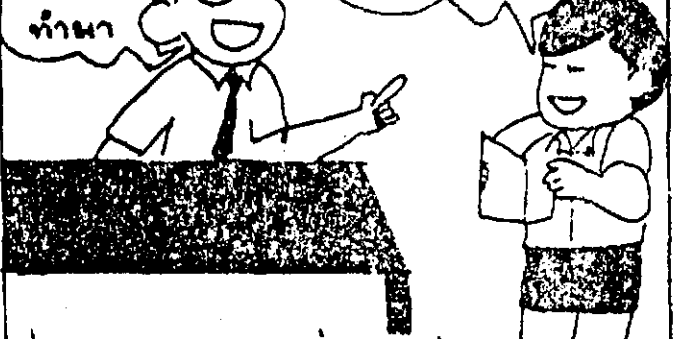

นิดเก็บดอกไม้ของพี่แป๊ะเท่าที่
พี่แป๊ะอนุญาต

ก.

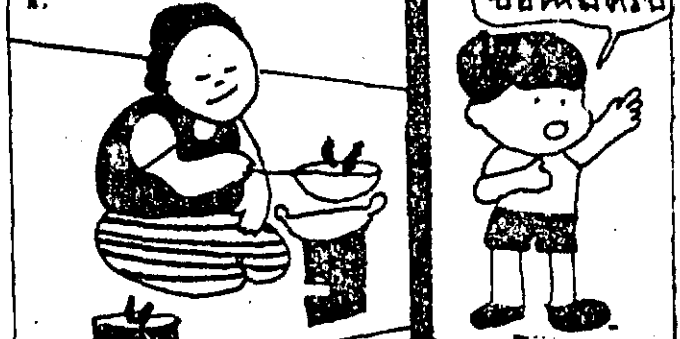
ทำไมไม่
ทำมา

สมมติ.วิ. ถักไปครับ
จริงไม่ได้ทำครับ

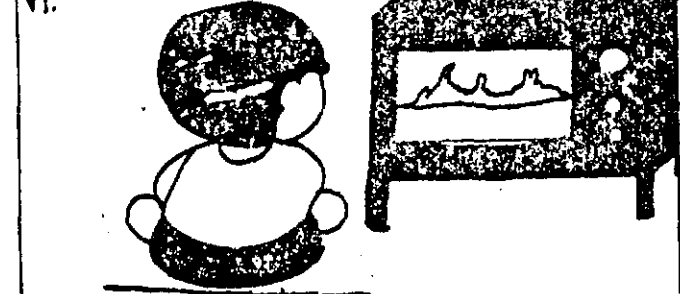
ก็คงพูดความจริงเมื่อไม่ได้ทำการบ้านมา

1.

เดี๋ยวช่วยแม่ขายของ

ก.

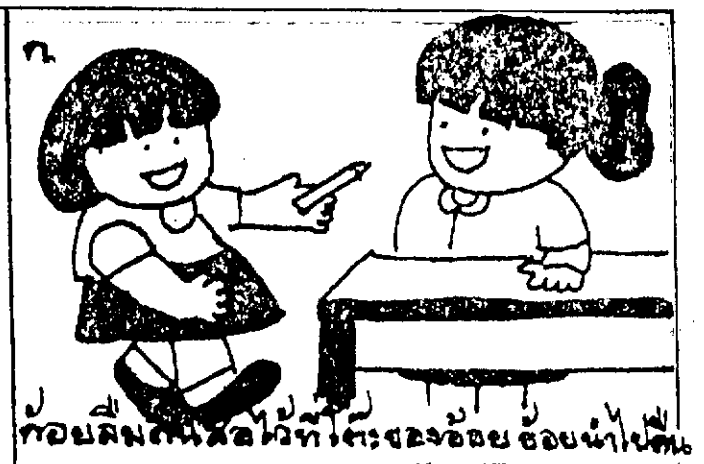

หนึ่งดูจั่วจากที่.วิ. ทุกคืน

2.

ก็ขออ่านหนังสือเรียนดูไม่รบกวนผู้อื่น

ไม่ใช่ของดีของดีที่ไม่ใช่ของดี

ไ้เงินเงินที่แม่ค้าทอนเกินมาให้

ไปถามขอเงินคุณพ่อไปซื้อสมุด แล้วฉันก็ได้อีกเล่ม

กำลังเล่นของเล่นเพื่อนทีจะเป็นหัวหน้า

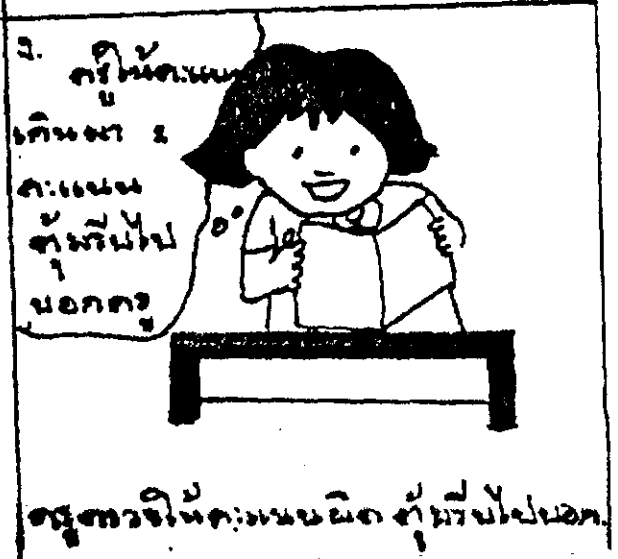
กำลังซักถามครูเมื่อเรียนไม่เข้าใจ

ตัวบอปปี้เงินของแม่มาใช้ แล้วนำมามีไว้ใช้

กำลังออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน

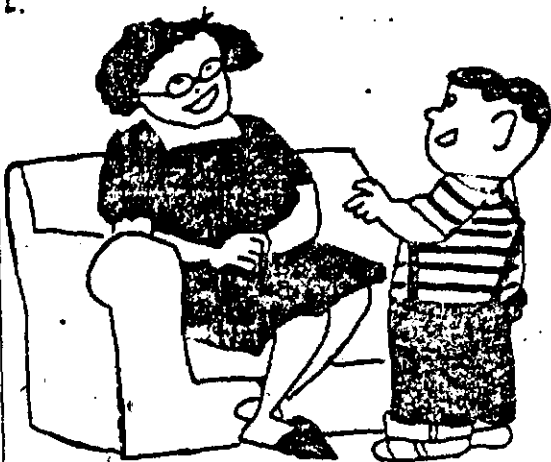

1

คุณแม่เอาเงินสองสิบบาทมาให้

2.

ไปมาหาคุณย่าตามที่คุณได้

3.

เพื่อช่วยคุณพ่อรดน้ำต้นไม้ตามที่คิด

ก.

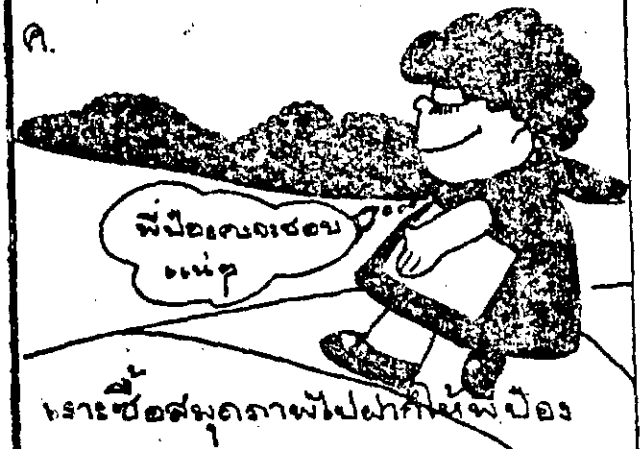
ไปรื้อของเงินออกทำลังการทุกๆเช้า

ก.

พี่นิกหมื่นสัจจการของนางนินนาห์

ค.

เพราะซื้อสมุดภาพไปฝากพี่ป๊อ

ง.

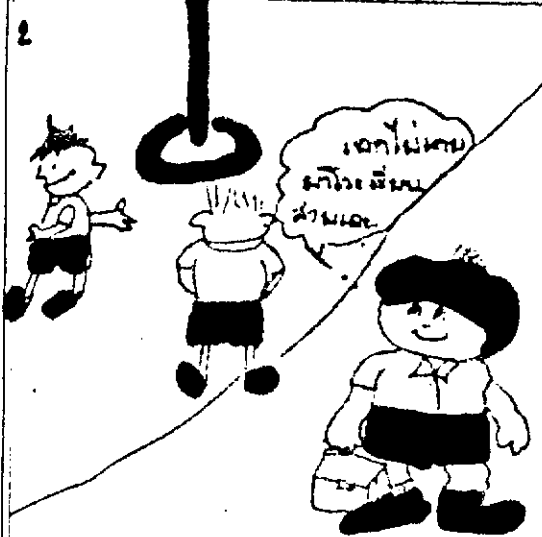
คุณครูทำโทษไป พี่ป๊อมาบอกคุณแม่

1

ไม้ทำเลขเล่มข มั้ครูไม่อยู่ในห้อง

2

เธอมาถึงโรงเรียนทันเวลาเสมอ

3

จับขอยืมดิน สลอบของปิ่นแก้วทำมาดั้น

ก

ป๊อซื้อขนมของป้าแดงทุกวัน

ข.

นิดยอมรับว่าเขาเป็นคนทำของเสียหาย

ค.

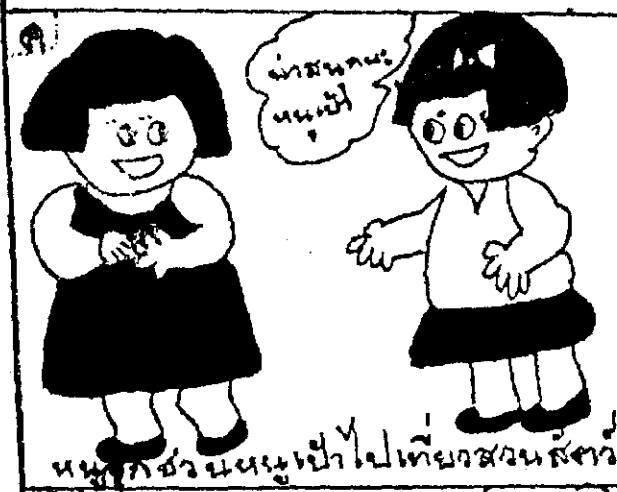
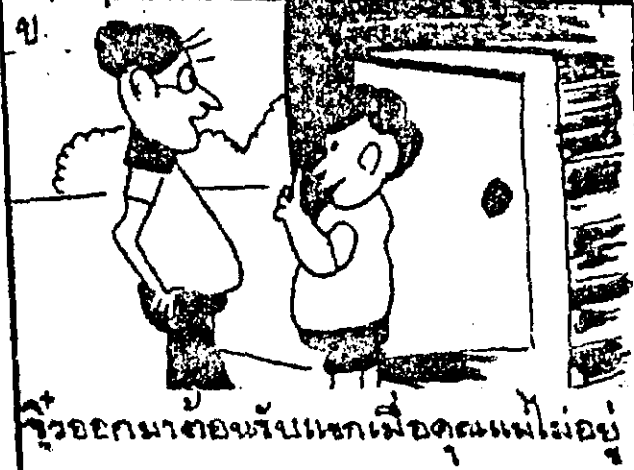

เมื่อมีเวลาว่างก็ตั้งใจอ่านหนังสือ

ง.

จอยชวนเพื่อนไปเที่ยวงานวันเกิด

1. เมื่อวานก็อย่ว่าจะเอานกหวีดมา
ให้ใครยืม ก็อยเอานกหวีด
เปล่า

เอามาซิ

ก็อยเอานกหวีดมาให้ใครตามสัญญา

2. ไม่เอาละ อ้อยไม่ลอกการบ้านของ
ใครๆ อ้อยเก็บไว้ให้คุณครู
ชดเชยดีกว่า

อ้อยไม่ลอกการบ้านของเพื่อน

3. วันนี้วันจันทร์ ครูให้นักเรียน
ทุกคนส่งงานวาดรูป
แดงไปส่งก่อนนะ

แดงส่งงานวาดรูปมาให้ครูกำหนด

ก. รัก เมื่อไทย

จิมมารอง เพลงพื้นบ้านจีน

ข. เปียกกระโดดตอบ 5 ครั้งแล้ว
ก็ไปให้แม่ครูบ๊อง

ไปเล่นเกมต่างๆ ตามกติกา

ค. ไม่เอาไปให้
เพื่อนอ่าน

ไปหาหนังสือที่มีประโยชน์มาให้เพื่อนอ่าน

ง. ขอเสนอทำเกมสมท
กันต่อ:

ป็นสาระตามวิชาที่เรียนให้เพื่อน

1

หน้อยมารายงานตัวกับคุณน้าเมื่อมาโรงเรียน

2

หน้อยมาด้วยครับ

3

เด็กไม่หิบบนรถ... ไม่ดี

ก

12+7 ได้เท่าไรละคะ

หน้อยมาด้วยครับ

ข

หน้อยมาด้วยครับ

ค

ทำไมไม่

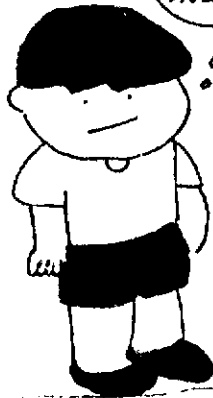
หน้อยมาด้วยครับ

ง

หน้อยมาด้วยครับ

เอกไม่ซื้อมารับประทาน
หรือกินข้าวพื้นๆ

จำนวนขายต่อพี

စာအုပ်အမျိုးအမည်

เอกทำตามสัญญาที่ไว้กับคุณหมอ

2

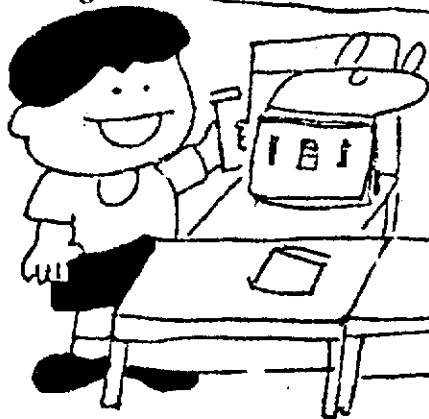

11-11-11

แถวของหนังสือจากเจ้าหมื่นท้าวจะ
นำออกจากที่ขัง

3.

เล่มนี้ของหนู เล่มนี้เป็นของ
ของ

ขมุขิบบแต่หนึ่งคือของตามใจใคร่

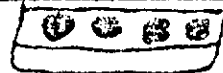
ה

บอกเล่า หามหิณของพ
หาเสีย หินนี้ หินนี้ หินนี้

น้องหมีขอดเล่นขอดไปเล่น หิมะสีน้ำ

91

คุณแม่ทำจนพอใจ

คุณครุฑนาคะ ปากจะเข้าไปพินิจ
คุณครุฑ

ទុកឋានខ្ញុំអ៊ីចូលរួមការងារទៅដោយសេរី

19

ไฮไฮ! กอล์ฟเบอะเบอะ
น้ำท้นด้วย

แม่แก้วเขย่งไม้ไผ่
ไต่ลง ลมโชย
ดีดๆ

ฉันได้รอมหิตินนพท์เพื่อนฝากไว้

2

พี่เธอเขาจะทวง
คืนปดอีกว่า

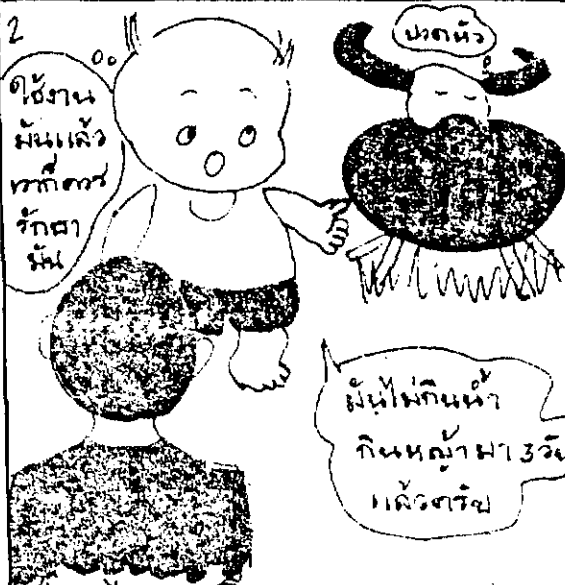
นิคิปกสิทขุ เพื่อเห็นพระเถระท่านหนึ่ง

1

ต้องสละเงินไปช่วยตำรวจชายแดน

2

เจ้าทูปไม่สบาย ได้อัปตารหมอมารักษาฉัน

3

จากขั้วบนดวงตาที่วัด ทุกวันนี้ก็จะใช้กุ๊กกิ๊ก

ก

ฉันขอเขียนหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน แล้ว จะไปให้พี่

ข

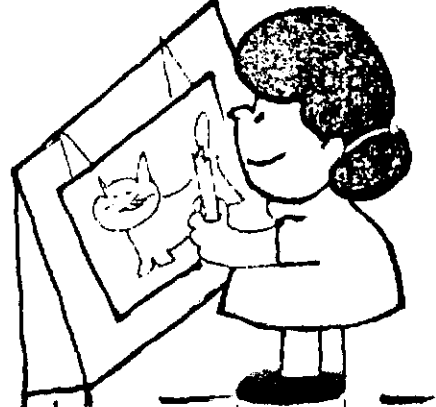
นี่เป็นของขวัญของฉันให้คุณแม่

ค

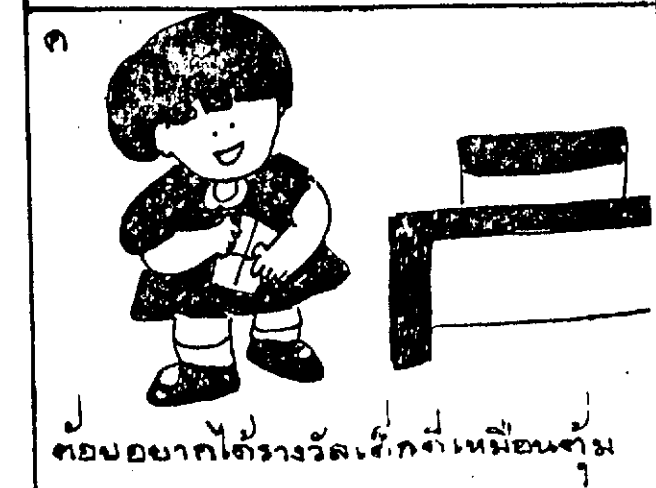
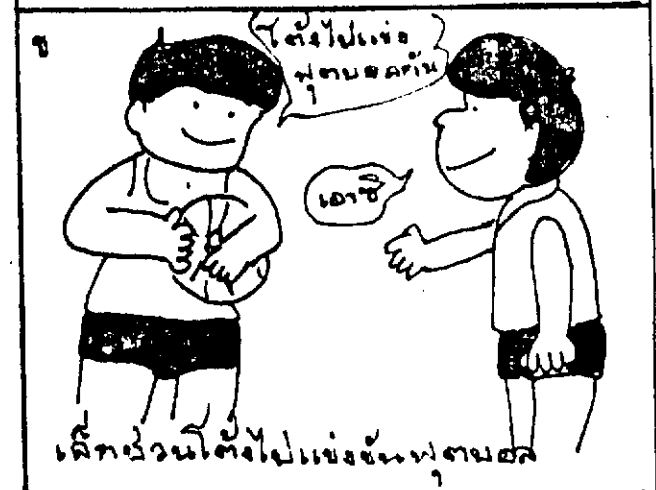
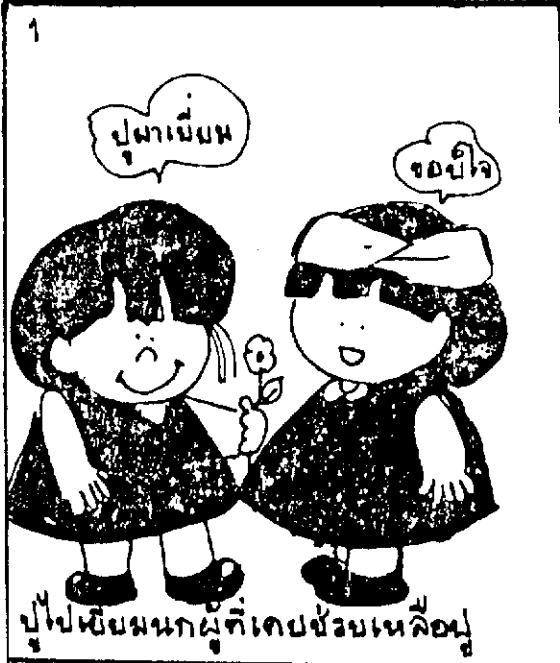

กิ่งไม้สวยไหม หลานวันแล้ว

ง

เพื่อมีเวลาว่างไหนจะหัดวาดรูปภาพ

หลังจากเจ้าทวยโกนาแล้ว คำจะรีบเอาข้าว
เอาข้าวมาให้มันกิน

1

ฉันช่วยคุณพ่อรดน้ำต้นไม้

2

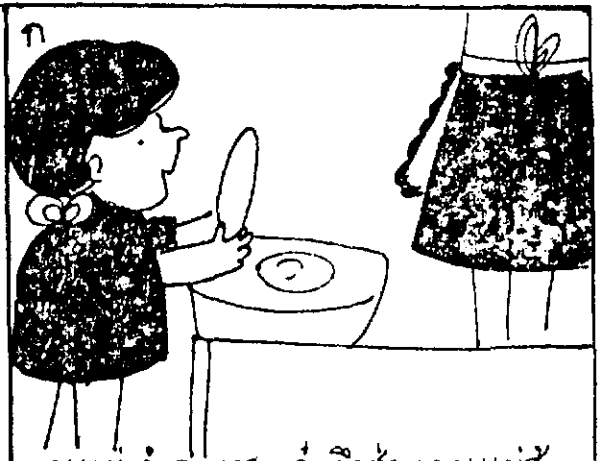
ฉันนำดอกไม้ในวันเกิดของคุณพ่อ

3

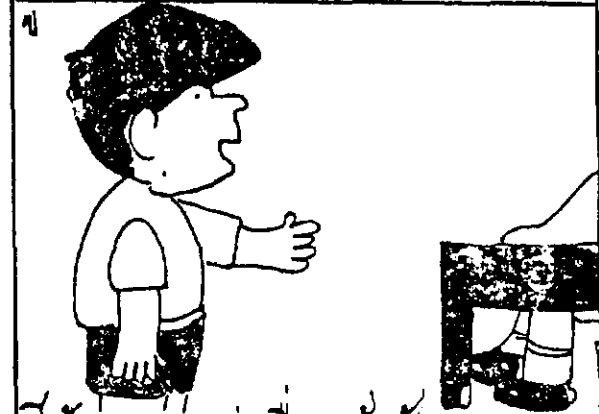
ไปรับอาสาไปซื้อดอกไม้ให้พ่อผู้ที่เคย
ช่วยสอนการบ้านให้ฉัน

ก

คุณแม่ทำอาหาร แล้วจะช่วยคุณแม่ล้างจาน

ข

ไปออกมาเล่นเรือหน้าห้อง

ค

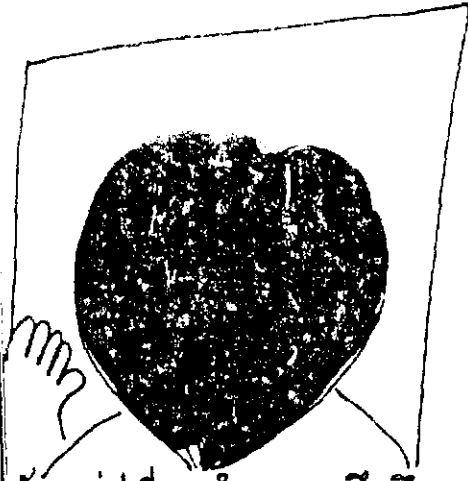
เห็นดอกไม้ในสวนแล้วจึงเกิด

ง

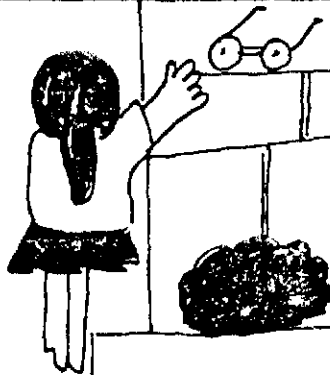
นกดีใจที่ได้ไปเล่นการประกวดวาดภาพ

1

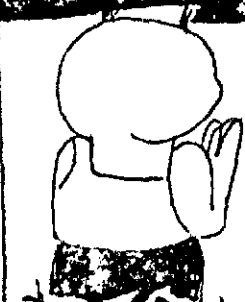
ฉันห่มปุ๋ยเป็นดอกไม้จนนึกถึงบุญคุณของ
- แม่

2

คุณย่าฉันไม่รู้ไม่เห็น ย้ายไป
ในอีกที่หนึ่ง

3

เพื่อเคารพเจ้าพ่อเจ้าแม่ เทวดา
และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

ก

เด็กนำของขวัญมาส่งคุณครู

ข

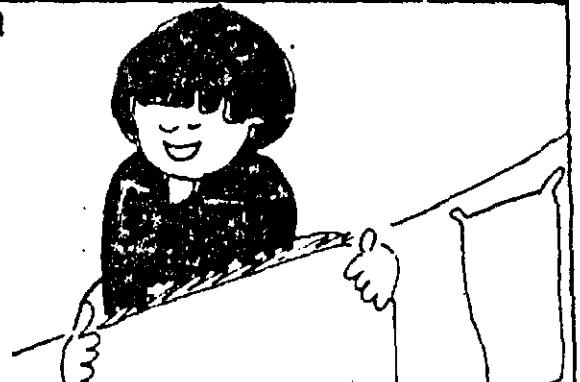
เด็กฝึกเรียนเตรียมดอกไม้ ชูป เทียน
มาไหว้คุณครูในวันไหว้ครู

ค

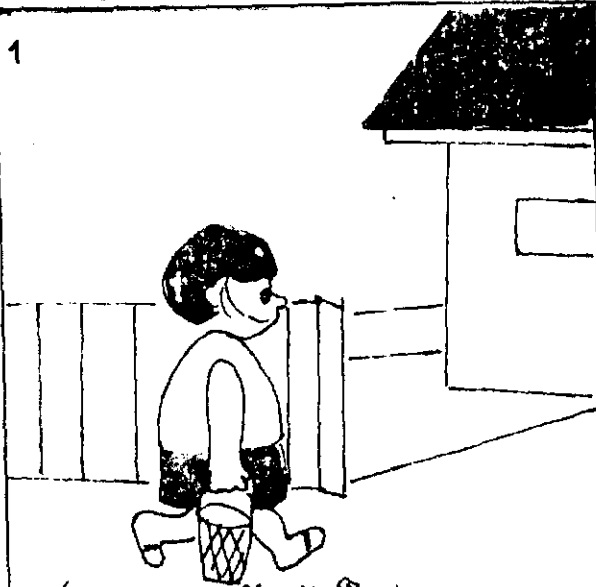
นิทานดอกไม้มาปักพวงกันในวันทำบุญ
หน้าไฟ

ง

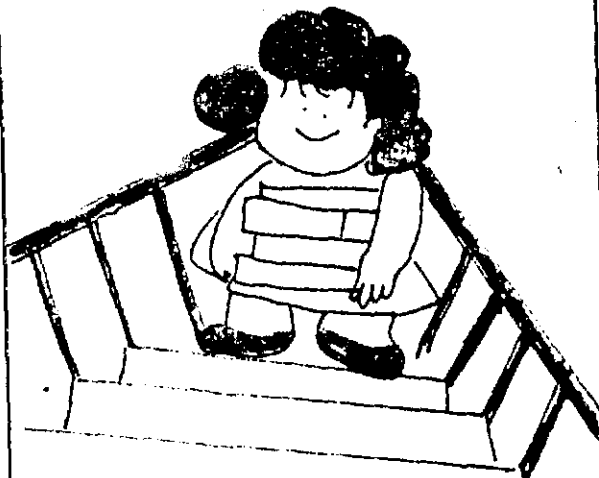
เมื่อฉันนอนหลับ ก็ฝันถึงคุณครู

1

เก็บอาสาไปซื้อไข่ไก่ให้คุณแม่

2

แหวนด้วยคุณครูชอบเล่นชิงช้ากันไฉน

3

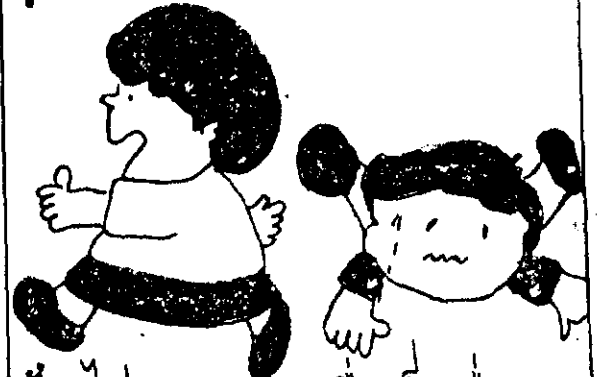
ไปมีสหายใหม่ไปเยี่ยม เพราะได้เคยไป
เยี่ยมพี่เพื่อนกัน

ก

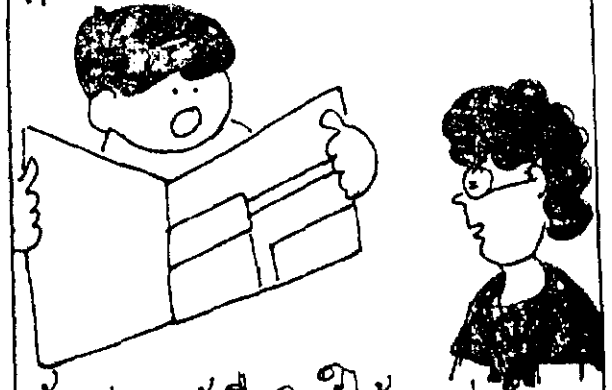
ผู้ส่งเสื้อผ้าไปบริจาคคนยากจน

ข

ผู้ขายไปบอกคุณครูเพื่อเห็นเพื่อนที่
ล้มเจ็บบนทาง

ค

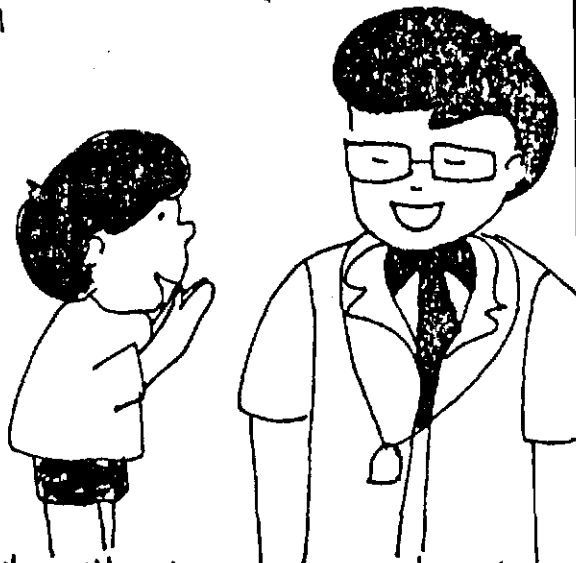
ทั้งสองอ่านหนังสือพิมพ์ให้คุณย่าฟัง

ง

น้อยช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน

1

น้องเข้าไปทักทายคุณหมอที่เคयरรักษา
มือ

2

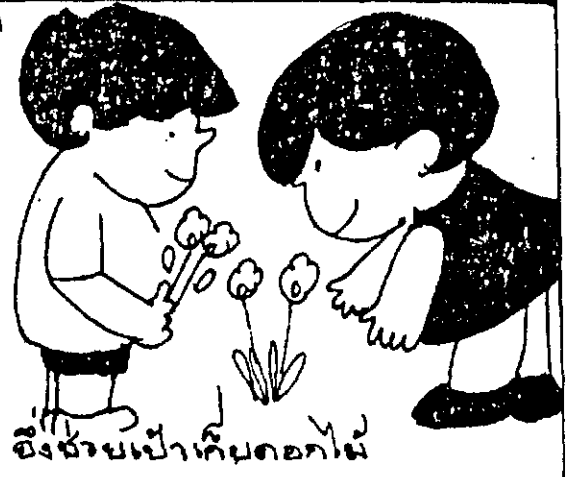
ถึงแล้วความชอบคุณคุณครูที่ช่วย
สอนวาดภาพให้จนได้ภาพวาด

3

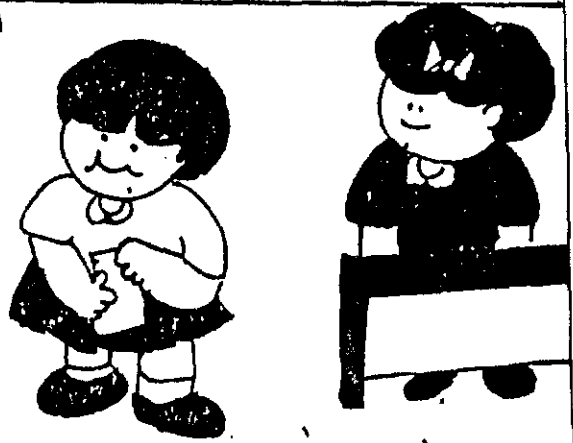
วันสัปดาห์หน้าทุกคนจะไปรดน้ำต้นไม้
คุณย่า คุณตา คุณยาย

ก

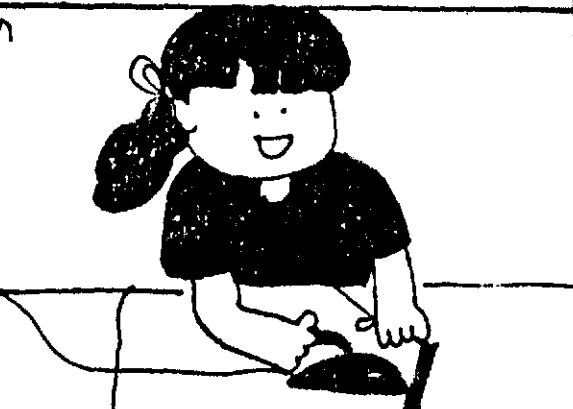
น้องช่วยปลูกดอกไม้

ข

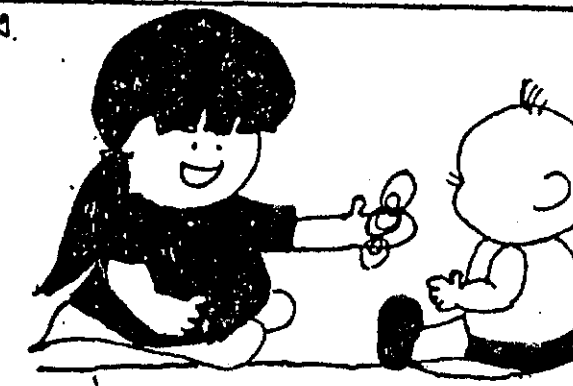
ปลาหมึกของน้องเพื่อนห่านประทาน

ค

น้องช่วยคุณแม่ตัดผ้า

ง

ปุกน้องของเล่นมาฝากน้องปู

คุณแม่ไม่สบายแล้วช่วยดูแลพ่อกับลูก

ช่วยคุณแม่จับปลาไปขาย

แม่เอาดอกไม้ไปฝากคุณครู

น้องรื่องให้ดอกไม้ให้คุณครู ฝากคุณครู

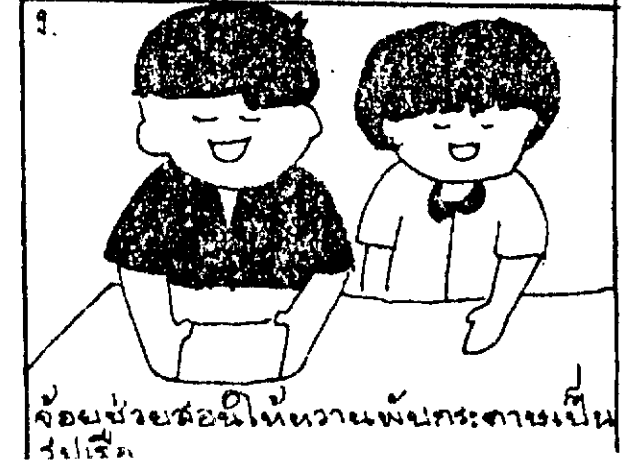
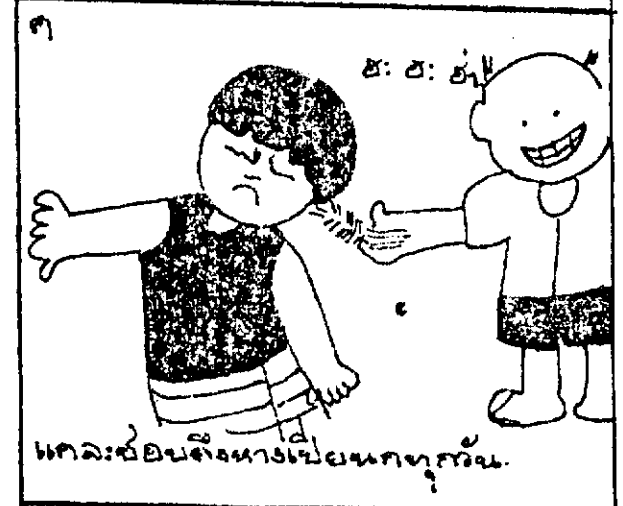
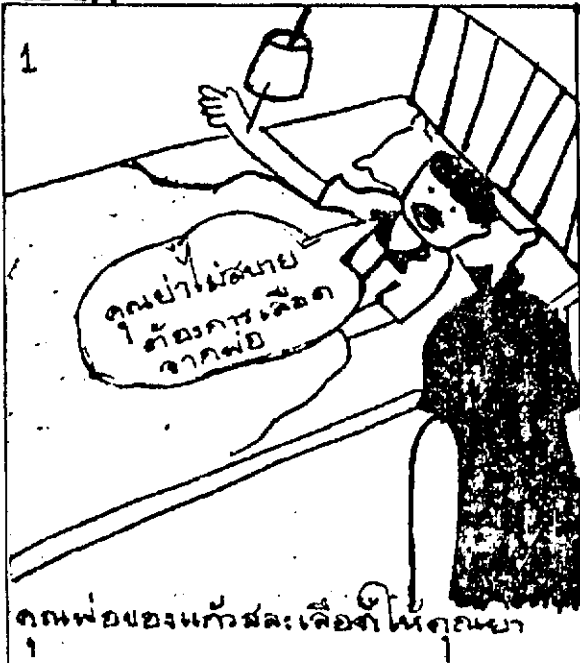
พี่ขอร้องให้คุณแม่ช่วยสอนการบ้านให้

ฉันให้อาหารสุนัขที่หน้าทางมา

พรุ่งนี้คุณแม่ได้มาเยี่ยมคุณครูทุก-
ครั้ง

โตอยากเป็นทหารช่วยป้องกันประเทศ

หนูตั้งใจว่าเมื่อหนูทำงานได้จะเอาเงิน มาให้พ่อแม่

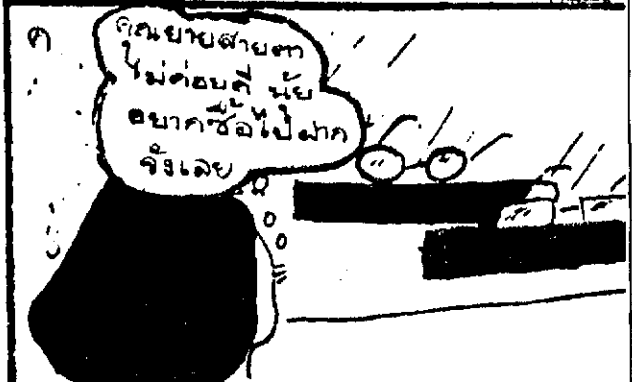
วันเปิดและเปิดเทอมหนูมาไหว้คุณครูเสมอ

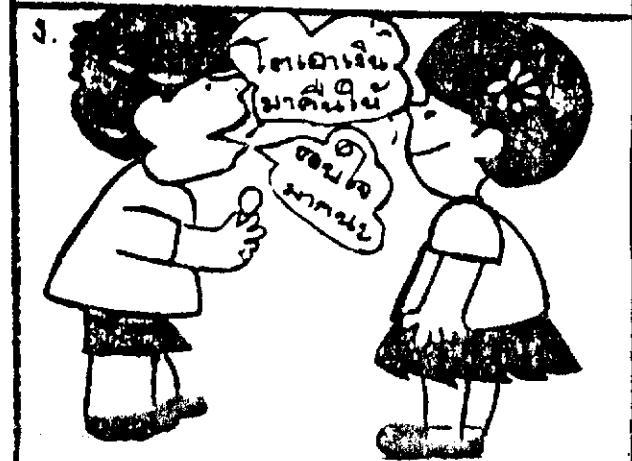
กำลังชอบพูดล้อเล่นจนเพื่อนโกรธ

น้ำฝนขอให้ทุกคนซื้อขนมมาฝากด้วย

ผู้บอกมาซื้อแว่นตาไปฝากคุณยาย

โตขอเงินคืนให้แล้วนำพาดีใจ

ตอนที่ ๓

ตอนที่ 3

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อเดียว

1. นารีกับสมศรีเป็นเพื่อนรักกัน เข้ามานพักอยู่ด้วยกัน ปรากฏว่าสมศรีเป็นคนเที่ยวเก่ง กลับบ้านดึกเป็นประจำ จึงไม่มีเวลาดูแลทำความสะอาดบ้าน ทำให้บ้านไม่มีระเบียบ ถ้าท่านเป็นนารีจะทำอย่างไร

- ก. บอกเลิกการเข้านานอยู่กับสมศรี
- ข. จัดकुแลบ้านในส่วนที่คิดว่า เป็นของตัวให้เรียบร้อย
- ค. จัดคกแต่งบ้านทำความสะอาดทุกอย่างในบ้านให้เรียบร้อย
- ง. ออกไปเที่ยวแบบสมศรีและปล่อยบ้านให้รกรุงรังบ้าง

2. โรงเรียนของสมชายมีระเบียบให้นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนให้ทันเวลาเคารพธงชาติ ก่อนเข้า ถ้าใครมาไม่ทันต้องไปรายงานตัวที่ห้องอาจารย์ใหญ่ วันหนึ่งสมชายมาโรงเรียน ไม่ทันเวลาเคารพธงชาติ แต่ไม่มีอาจารย์หรือผู้ใดเห็น ถ้าท่านเป็นสมชายจะทำอย่างไร

- ก. รีบแอมไปเข้าห้องเรียนก่อนที่ใครจะเห็น
- ข. ไปพบอาจารย์ประจำชั้นและขออนุญาตเข้าห้องเรียน
- ค. ไปรายงานตัวที่ห้องอาจารย์ใหญ่ แล้วไปเข้าห้องเรียน
- ง. รอจนหมดเวลาพักชั่วโง แล้วจึงเข้าห้องเรียน

3. สมบัติเป็นนักเรียนที่ได้รับทุนของจังหวัดให้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเมื่อสำเร็จการศึกษา ได้รับการติดต่อจากบริษัทมีชื่อแห่งหนึ่งให้ไปทำงานด้วย โดยได้รับเงินเดือนอย่างงาม ถ้าท่านเป็นสมบัติจะทำอย่างไร

- ก. ทำงานกับบริษัท เพราะต้องการสร้างฐานะของตนเองก่อน
- ข. ปฏิเสธงานที่บริษัทติดต่อมา เพราะควรกลับไปทำงานให้กับจังหวัดของตน
- ค. ทำงานให้กับจังหวัดระยะหนึ่งก่อน แล้วจึงไปทำงานให้กับบริษัท
- ง. ออกไปทำงานส่วนตัวที่บ้าน เพราะคักสนใจไม่ถูก

4. โรงเรียนได้ออกระเบียบห้ามนักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียน ในเวลาหยุดพักกลางวัน เพื่อน ๆ ของวินัยได้ชวนวินัยให้ออกไปข้างนอกโรงเรียน โดยไม่ขออนุญาตอาจารย์ เพื่อไปซื้ออาหารรับประทาน เนื่องจากอาหารที่ขายในโรงเรียนหมด ถ้าท่านเป็นวินัยจะทำอย่างไร

- ก. ไปกับเพื่อนโดยไม่ขออนุญาต
- ข. ถ้าเพื่อน ๆ ไปขออนุญาตครูก็ไปขอด้วย
- ค. ออกไปกับเพื่อน ๆ ก่อน แล้วกลับมารายงานให้ครูทราบ
- ง. ขออนุญาตครูก่อน ถ้าครูอนุญาตจึงออกไป

5. สุนทรีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาเงินจำนวนหนึ่ง เพื่อนำไปเป็นค่ารักษาพยาบาลมารดา แต่มีเงินไม่พอ จึงไปขอยืมอูษา และสัญญาว่าจะนำเงินมาคืนให้ภายใน 7 วัน เมื่อครบกำหนดแล้วปรากฏว่ายังมีเงินไม่พอ ถ้าท่านเป็นสุนทรีจะทำอย่างไร

- ก. พยายามหลบหน้าอูษาไปก่อน
- ข. ไปหยิบยืมจากคนอื่นมาให้อูษาก่อน
- ค. ไปบอกอูษาว่าหาเงินไม่ทัน
- ง. ตั้งใจว่าจะไม่คืนให้อูษา

6. ณรงค์เป็นเด็กต่างจังหวัด เข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่กรุงเทพฯ เหลือเวลาอีกเพียงปีเดียวก็จะสำเร็จการศึกษา บังเอิญเขาได้ทราบข่าวจากน้องชายว่า การเงินทางบ้านขาดแคลน ถ้าท่านเป็นณรงค์จะทำอย่างไร

- ก. เขียนจดหมายไปถึงทางบ้าน ขอเวลาอีกเพียง 1 ปีและสัญญาว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะรับภาระทั้งหมดเอง
- ข. บอกทางบ้านให้ทนไปก่อน เพราะเหลือเวลาอีก 1 ปี
- ค. ตั้งใจเรียนเต็มที่ และลดการใช้จ่ายลง
- ง. ลาออกทันที เพื่อกลับไปหาเงินช่วยทางบ้าน

7. หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว สัตูชัยและเพื่อนก็เดินทางกลับบ้านกันตามปกติ เพื่อนของสัตูชัยบางคนก็เอาเสื้อออกนอกกางเกง บางคนก็ปลดกระดุมเสื้อแะอก บางคนก็เอารองเท้าแตะมาใส่ ถ้าท่านเป็นสัตูชัยจะทำอย่างไร

- ก. เอาเสื้อออกนอกกางเกงตามเพื่อน ๆ
- ข. แต่งตัวนักเรียนอย่างเรียบร้อยจนกว่าจะถึงบ้าน
- ค. ว่ากล่าวตักเตือนเพื่อนให้แต่งตัวให้ถูกต้อง
- ง. นำเอาเรื่องราวและเหตุการณ์มาบอกครู
8. ในการออกค่ายพักแรมของโรงเรียน มีระเบียบการออกค่ายให้ทุกคนต้องอยู่ภายในบริเวณค่ายที่พักที่กำหนด ห้ามออกไปนอกบริเวณ จรัสได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้ควบคุมให้เป็นผู้ดูแลค่ายให้อยู่ในความเรียบร้อย ปรากฏว่าในตอนกลางคืน จรัสพบฐานซึ่งเป็นเพื่อนรักกันมาก กำลังจะหนีออกไปเที่ยวข้างนอก ถ้าท่านเป็นจรัสจะทำอย่างไร
- ก. ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น
- ข. ว่ากล่าวตักเตือนฐานนี้ด้วยตนเอง
- ค. รายงานให้อาจารย์ผู้ควบคุมทราบทันที
- ง. ปลอบยให้ฐานนี้ออกไปเที่ยว พร้อมกับฝากข้อชนม
9. ประเพณีในวันสงกรานต์ จะมีการสาดน้ำกันสนุกสนานระหว่างเพื่อนฝูง และมีการรณรงค์ญาติผู้ใหญ่ ปรึกษาต้องเลือกกระทำเพียงอย่างเดียว ถ้าท่านเป็นปรีชาจะทำอย่างไร
- ก. ไปรณรงค์ญาติผู้ใหญ่ เพื่อเป็นการแสดงความคารวะ
- ข. ฝากให้คุณพ่อกราบคารวะญาติผู้ใหญ่แทน
- ค. ไปร่วมสนุกสนานกับเพื่อนฝูง เพราะนาน ๆ จะมีโอกาสเช่นนี้สักครั้ง
- ง. ไม่ไปไหนเลย อยู่เฉยๆ เพราะคิดสนใจไม่ถูก
10. มานะกับริกาเดินทางไปสถานีรถไฟ เพื่อซื้อตั๋วรถไฟกลับบ้าน พบว่ามีคนเข้าแถวซื้อตั๋วเป็นแถวยาวมาก บังเอิญได้พบเรณูซึ่งเป็นเพื่อนกำลังยืนเข้าแถวรอซื้อตั๋วอยู่ จึงเกือบจะซื้อตั๋วแล้ว และรถไฟก็กำลังจะมา ถ้าท่านเป็นมานะและริกาจะทำอย่างไร
- ก. ฝากเรณูซื้อตั๋วรถไฟ
- ข. ขอเข้าแถวแทรกตรงที่เรณูกำลังยืนอยู่
- ค. ไปเข้าแถวต่อจากคนอื่น ๆ ที่กำลังยืนอยู่
- ง. ไปขอซื้อตั๋วจากห้องขายตั๋วทันที

11. พจนีย์ ไปซื้อหนังสือแบบเรียนจากร้านขายหนังสือแห่งหนึ่ง ปรากฏว่าคนขายหนังสือทอนเงินเกินมาจำนวนหนึ่ง พจนีย์มารู้ภายหลังที่ออกมาจากร้านแล้ว ถ้าท่านเป็นพจนีย์จะทำอย่างไร

- ก. เก็บเงินจำนวนนี้ไว้เป็นของตน
- ข. นำเงินนั้นไปซื้อสื่อเคอร์รี่ เพื่อเลี้ยงชีพ
- ค. นำเงินส่วนที่เกินไปทำบุญ
- ง. นำเงินนั้นไปคืน และบอกคนขายว่าทอนเงินเกิน

12. เสรีเดินทางโดยรถยนต์รับจ้างเพื่อไปทำธุระ บังเอิญลืมถุงที่ใส่เอกสารสำคัญและเงินจำนวนหนึ่งไว้บนรถ ต่อมาคนขับรถคันนั้นนำถุงที่มีเฉพาะเอกสารมาคืนให้ ถ้าท่านเป็นเสรีจะทำอย่างไร

- ก. บอกว่าคนขับรถที่นำของมาคืนไม่ครบ
- ข. ไม่คิดใจที่จะเอาเรื่องกับคนขับรถ เพราะกลัวให้ใครเอกสารคืน
- ค. ให้เงินคนขับรถ เพื่อเป็นการตอบแทนที่นำเอกสารมาคืนให้
- ง. แจ้งความตำรวจจับคนขับรถทันที เพราะนำของมาคืนไม่ครบ

13. สมหวังเป็นนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ใ้ไปทัศนศึกษากับเพื่อน ๆ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าวัดแห่งหนึ่งซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสกปรกมาก ผู้คนทิ้งขยะกันเกลื่อนกลาด ถ้าท่านเป็นสมหวังจะทำอย่างไร

- ก. ทิ้งกระดาษและเศษอาหารลงตามพื้นเหมือนกับคนอื่น ๆ
- ข. นำเศษอาหารและกระดาษไปทิ้งในที่รองรับขยะ
- ค. ชวนเพื่อน ๆ ช่วยกันเก็บขยะทั้งหมดไปทิ้ง
- ง. เก็บบอกผู้คนที่ไปเที่ยวว่าอย่าทิ้งขยะไม่เลือกที่

14. จินตนา เข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน เมื่อกลับมาถึงบ้านพบว่า หนังสือในห้องสมุดติดมาด้วย 1 เล่ม ถ้าท่านเป็นจินตนาจะทำอย่างไร

- ก. นำหนังสือไปคืนห้องสมุด พร้อมกับขอโทษที่หนังสือติดมาโดยบังเอิญ
- ข. นำหนังสือไปวางหน้าห้องสมุดในวันรุ่งขึ้น

- ค. ผากเพื่อนให้คืนให้
- ง. เก็บไว้ที่บ้าน เพราะไหน ๆ ก็คิดมาแล้ว
15. ภรรยาของนายแพทย์วรวงษ์แนะนำให้เขาลาออกจากโรงพยาบาลในจังหวัดบ้านเกิดของเขาเพื่อมาเปิดคลินิกส่วนตัวในกรุงเทพฯ ซึ่งมีรายได้ดีกว่า และลูก ๆ ก็จะได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อในกรุงเทพฯ ด้วย ถ้าท่านเป็นนายแพทย์วรวงษ์จะทำอย่างไร
- ก. ไม่ลาออก เพราะผู้คนในบ้านเกิดของเขายังต้องการแพทย์อยู่มาก
- ข. ทำตามคำแนะนำของภรรยา
- ค. ลาออกแต่เปิดคลินิกส่วนตัวในจังหวัดนั้น
- ง. ไม่ลาออกเพราะที่ทำงานมีรายได้พิเศษดีมาก
16. ในการประชุมนักเรียนครั้งหนึ่ง มาลีและเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุมทำให้ไม่ค่อยได้ยินเสียงครูพูด และอยู่ไกลจากครูผู้ย่นกดูแลความเรียบร้อยของนักเรียน ถ้าท่านเป็นมาลีจะทำอย่างไร
- ก. ขวนเพื่อนคุย
- ข. นั่งหลับเสียเลย
- ค. นำขนมออกมารับประทาน
- ง. พยายามตั้งใจฟัง
17. การทดสอบครั้งหนึ่ง สุชาติได้รับกระดาษคำตอบซึ่งอาจารย์ตรวจและส่งคืนมาให้พบว่าอาจารย์ได้รวมคะแนนเกินไป 10 คะแนน ถ้าท่านเป็นสุชาติจะทำอย่างไร
- ก. นำข้อสอบไปให้อาจารย์ตรวจแก้ไขใหม่
- ข. ทำเป็นไม่รู้เสีย เพราะจะได้คะแนนมากขึ้น
- ค. นำข้อสอบไปให้เพื่อนดูแล้วคุยว่าอาจารย์ไม่รอบคอบ
- ง. เก็บข้อสอบทันที เพื่อไม่ให้เพื่อน ๆ เห็นเดี๋ยวจะไปบอกอาจารย์
18. หมู่บ้านแห่งหนึ่งมีความจำเป็นต้องสร้างศาลาพักผ่อน เพราะศาลาเดิมชำรุด ทางหมู่บ้านจึงบอกบุญให้ประชาชนช่วยเหลือ วิชัยเป็นสมาชิกในหมู่บ้านนั้น ถ้าท่านเป็นวิชัยจะทำอย่างไร

- ก. รอจนถึงเวลาสุดท้าย ซึ่งถ้าหากเหลืออย่างไรก็จะช่วยสมทบในภายหลัง
- ข. ช่วยเหลือและชักชวนชาวบ้านให้บริจาคทรัพย์สินหรือแรงงาน
- ค. รับฟังข่าวแต่จะไม่ทำอะไร เพราะไม่ใช่ความจำเป็นรีบด่วน
- ง. คัดค้านความคิดนั้น และเสนอว่าควรให้ทางการจัดการให้

19. ความปกติเมื่อสมเกียรติจะต้องเดินข้ามถนน สมเกียรติจะต้องเดินไปข้ามทางม้าลายเสมอ เพราะสมเกียรติถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎจราจร วันหนึ่งสมเกียรติและเพื่อน ๆ จะต้องรีบไปโรงเรียนให้ทัน และรถเมล์มาพอดี เพื่อน ๆ ก็ชวนวิ่งข้ามถนนตรงที่ไม่ใช่ทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นสมเกียรติจะทำอย่างไร

- ก. วิ่งข้ามถนนกับเพื่อน ๆ ไปด้วย
- ข. เดินไปข้ามทางม้าลายตามปกติ
- ค. ถ้าวางก็ข้ามกับเพื่อน ๆ
- ง. ถูกเพื่อน ๆ ไล่ไม่ให้วิ่งข้าม

20. ในการสอบประจำภาคเรียน เพื่อน ๆ ของประพันธ์ได้ทำโน้ตย่อเข้าห้องสอบ เพื่อไว้ลอกเวลาทำข้อสอบไม่ได้ ซึ่งในการสอบครั้งนี้ประพันธ์เองก็ถูกหนังสือมาไม่พร้อม ถ้าท่านเป็นประพันธ์จะทำอย่างไร

- ก. ทำโน้ตย่ออย่างเพื่อน ๆ บ้าง
- ข. บอกเพื่อน ๆ ว่าขอลอกบ้าง ถ้าทำข้อสอบไม่ได้
- ค. ไม่สนใจกับการกระทำดังกล่าว เพราะเป็นการทุจริต
- ง. นำเรื่องที่ใครรู้ได้เห็น ไปบอกอาจารย์ผู้ควบคุมการสอบ

21. เอนกเป็นผู้ที่มีบุญคุณต่อครอบครัวของสุรทินมาก แต่สุรทินก็มีนิสัยหุนหันกับเอนกเป็นการส่วนตัว วันหนึ่งสุรทินได้ยินคนกลุ่มหนึ่งพูดถึงเอนกในทางไม่ดี ถ้าท่านเป็นสุรทินจะทำอย่างไร

- ก. เข้าไปขัดจังหวะการสนทนานั้น เพราะเห็นว่าไม่เป็นธรรมกับเอนกที่ไม่มีโอกาสแสดงข้อเท็จจริง
- ข. เข้าไปร่วมฟังการสนทนาด้วย เพราะอยากรับความจริงเกี่ยวกับเอนก

- ค. เข้าไปร่วมสนทนาค่าย และหาโอกาสที่จะแก้แค้น หากพบว่าการสนทนานั้น
สื่อเจตนาร้ายต่อเอนกโดยเค้นชัก
- ง. ไม่สนใจการสนทนานั้น เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับตน
22. เสาวลักษณ์เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง บังเอิญวันนั้นเสาวลักษณ์เข้าสอนช้า
ไป 10 นาที และเมื่อหมดเวลาสอนปรากฏว่ายังมีเนื้อหาเหลืออยู่อีกเล็กน้อย ถ้าท่านเป็น
เสาวลักษณ์จะทำอย่างไร
- ก. สอนต่อไปจนจบเพื่อชดเชยเวลาที่เข้าสอนช้า
- ข. ขอเวลาอาจารย์ที่จะเข้าสอนต่อไปอีกเล็กน้อย โดยบอกเหตุผลให้ทราบถึง
ความจำเป็น
- ค. หยุดสอนเมื่อหมดเวลา
- ง. แสดงอารมณ์ฉุนเฉียวและตำหนิว่าระมัดระวังหมดเวลาเร็วไป
23. จุมพลได้รับทุนจากจังหวัดให้มาเรียนในวิทยาลัยครูแห่งหนึ่ง เมื่อเรียนจบแล้วจุมพลไป
สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ทางจังหวัดไม่ยอมให้เรียนต่อ ถ้าท่านเป็นจุมพลจะทำอย่างไร
- ก. กลับไปทำงานแล้วค่อยมาเรียนต่อภายหลัง
- ข. ยังไม่ไปรายงานตัวต่อทางจังหวัดว่าเรียนสำเร็จแล้ว
- ค. พยายามวิ่งเต้นหาผู้ใหญ่ไปช่วยเจรจากับทางจังหวัด
- ง. ลาออกจากงานไปเลย
24. ผกา ได้รับรางวัลจากการส่งผลงานเข้าประกวด ซึ่งผลงานชิ้นนี้ ผกาได้แนวความคิด
มาจากการสนทนากับจู่รี เมื่อมีผู้มาสัมภาษณ์ถึงที่มาของงานชิ้นนี้ ถ้าท่านเป็นผกาจะตอบอย่างไร
- ก. กล่าวถึงจู่รีตามมารยาท เพราะไม่ต้องการให้จู่รีคิดว่าตนลอกเรียนความคิด
ของจู่รี
- ข. ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงจู่รี เพราะผลงานชิ้นนี้สำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจและ
ความพยายามของตนเอง
- ค. ถู้อโอกาสยกย่องจู่รี เพราะถ้าไม่ไ้แรงบันดาลใจจากจู่รีแล้ว คงไม่มีผลงาน
ชิ้นนี้ออกมา

ง. พยายามไม่กล่าวอะไรให้มาก เพราะจะได้ไม่ต้องกล่าวพาดพิงถึงคนอื่น

25. บัวลอยอาศัยอยู่ที่จังหวัดชายแดนแห่งหนึ่ง เห็นผู้มีอิทธิพลทำการลักลอบนำชาวฮกเกี้ยนเข้ามาในหมู่บ้านของตน ถ้าท่านเป็นบัวลอยจะทำอย่างไร

- ก. ทำเป็นไม่สนใจเพราะกลัวอำนาจของผู้มีอิทธิพล
- ข. นำของไปค้าขายกับชาวฮกเกี้ยน
- ค. แจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- ง. เข้าช่วยเหลือผู้มีอิทธิพลนั้นด้วย เมื่อจะได้ผลตอบแทนบ้าง

26. สมพงษ์รับฝากจดหมายจากอาจารย์ใหญ่ให้ไปส่งด่วน แต่เขาลืมเสียสนิท วันรุ่งขึ้นเขากลับมาหาจดหมายฉบับนั้นไม่พบ ถ้าท่านเป็นสมพงษ์จะทำอย่างไร

- ก. ถ้าอาจารย์ใหญ่ถาม ก็จะไม่บอกความจริง
- ข. เรียนให้ท่านอาจารย์ใหญ่ทราบว่า เขาได้ทำลายไปแล้ว
- ค. เรียนให้ท่านอาจารย์ใหญ่ทราบว่า ได้ส่งไปให้แล้ว
- ง. พยายามหลบไม่ยอมให้อาจารย์ใหญ่พบหน้า

27. ในวันคล้ายวันสถาปนาของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทางสมาคมศิษย์เก่าได้จัดให้มีการฉลองเป็นที่ระลึก เพื่อพบปะสังสรรค์กันระหว่างศิษย์เก่าอาจารย์ จึงได้เชิญศิษย์เก่าทุกคนให้มาร่วมงาน ศิริเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนแห่งนี้ ไม่สามารถจะมาร่วมงานได้ เพราะอยู่ไกลมาก ถ้าท่านเป็นศิริจะทำอย่างไร

- ก. บอกให้เพื่อนร่วมรุ่นช่วยชี้แจงให้อาจารย์และเพื่อน ๆ ได้เข้าใจว่า เขาเสียใจที่ไม่สามารถมาร่วมงานได้
- ข. ไม่มาร่วมงานเนื่องจากจบจากโรงเรียนแห่งนี้มาแล้ว
- ค. ติดต่อไปยังสมาคมศิษย์เก่า เสนอตัวให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในกิจการอื่น ๆ
- ง. ไม่มาร่วมงาน เพราะคิดว่าถ้าหากเขาเพียงคนเดียวก็คงไม่เป็นไร

28. ในการอภิปรายครั้งหนึ่งที่โรงเรียนจัดขึ้น มาโนชได้ไปร่วมฟังการอภิปรายด้วย เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่สนใจ แต่ปรากฏว่าการอภิปรายครั้งนั้นไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ถ้าท่านเป็นมาโนชจะทำอย่างไร

- ก. เมื่อได้จังหวะระหว่างเปลี่ยนคนพูดจะลุกออกไป
- ข. นั่งฟังต่อไป จนจบการอภิปราย
- ค. หางานอื่นที่น่าสนใจมากกว่ามาทำแทน
- ง. ชวนเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ คุยเรื่องอื่น

29. ในการสอบปลายภาคคราวแรก วรรณทำข้อสอบไม่ได้ วนิดาเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ จึงแอบส่งคำตอบให้ เพราะสงสารวรรณ ถ้าท่านเป็นวรรณจะทำอย่างไร

- ก. ไม่รับคำตอบที่วนิดาส่งให้
- ข. รับไว้แต่ไม่ลอกคำตอบ
- ค. รับไว้ แล้วคัดลอกเฉพาะข้อที่ไม่แน่ใจ
- ง. รับไว้และลอกคำตอบนั้นทั้งหมด

30. ตู เป็นลูกของโง่ และโง่ได้ไปขอยืมลูกของพี่ชายซึ่งอายุมากกว่าตูมาเลี้ยงอีก 1 คน วันหนึ่งลูกของโง่ ได้ไปมีเรื่องชกต่อยกับเด็กข้างบ้าน จึงถูกโง่ดุกล่าวหาว่า ถ้าท่านเป็นตูจะทำอย่างไร

- ก. ช่วยโง่ว่ากล่าวตักเตือนอีกแรงหนึ่ง
- ข. ไปชกต่อยเด็กข้างบ้านที่มีเรื่องกับตู เพื่อแสดงการตอบแทนบุญคุณโง่
- ค. ทำเป็นไม่รู้ ไม่เห็นอะไรทั้งสิ้นเพราะไม่เกี่ยวกับตัว
- ง. ทำตัวเป็นเด็กดี เพื่อให้โง่สบายใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดทางจริยธรรมกับพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตจังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

ของ

เสวก สุระประเสริฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกรด และความแตกต่างในด้านอาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขต จังหวัดชลบุรี จำนวน 325 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบความถี่ของการอ่านหนังสือ และแบบทดสอบความถี่ของการฟังเพลง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่แตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนชายและหญิง ไม่แตกต่างกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการอ่านหนังสือกับความถี่ของการฟังเพลงของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ รายได้ และการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

A RELATIONSHIP BETWEEN MORAL CONCEPT AND MORAL
BEHAVIOR OF MATHAYOMSUKSA 5 STUDENTS
IN CHONBURI PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

SAWAKE SURARPASERT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1986

The purpose of this research was to study the relationship between moral **Concept** and moral behaviors of Mathayom Suksa 5 students who had different academic achievement and sexes and whose parents had different occupation, income, and educational level.

The sample of this study were 325 students of mathayom Suksa 5 in Chonburi province. Moral Concept and Moral Behavior Test were used to collect the data by using linear correlation technique for data analysis.

The finding are as follows :

1. There was significantly positive correlation between moral concept and moral behaviors at the 0.01 level.
2. The higher and lower academic achievement **sample** showed no significantly different in both moral concept and moral behaviors.
3. The sample of male and female showed no significantly different in both moral concept and moral behaviors.
4. The sample whose parents had **different** occupation, income, and educational level also showed no dignificantly different in both moral concept and moral behaviors.